

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 87

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἰσιοδοξία. Σέ πείσμα τῶν καιρῶν	σελ. 1
Ἐκ τῆς κρίσεως ἐλπίδα	σελ. 3
Συγκλονιστικὴ προσλαλιά μᾶς μάνας.....	σελ. 6
Δέν γίνεται νὰ σθῆσει ἡ Ἑλλάδα	σελ. 8
Ὅταν ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη αὐθαιρετεῖ	σελ. 9
Νομιμοποιεῖται ὄχι μόνον ἡ εὐθανασία ἀλλὰ καὶ ὁ φόνος	σελ. 10
Ἐνας ἄγγελος ἔφυγε ἀπὸ ἀνάμεσά μας	σελ. 11
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 18
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 18

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ! ΣΕ ΠΕΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Πέρασε καὶ τὸ 2012 καὶ ἤδη βρισκόμαστε στὸ 2013.

Γιὰ τὴ χρονιά πού ἔληξε καλλιεργήθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια μιά ὀλόκληρη μυθολογία προσμονῆς ἀποκαλυπτικῶν γεγονότων. Τὸ ἡμερολόγιο, λέγει, τῶν Μάγιας προέβλεπε τὸ τέλος τοῦ κόσμου στίς 21 Δεκεμβρίου 2012! Κάποιοι τὸ πίστεψαν! Ἄλλοι πάλι ἐκμεταλλεύθηκαν τὴν εὐπιστία τῶν ἀφελῶν. Κατὰ τὰ ἄλλα ζοῦμε στὴν ἐποχὴ πού θριαμβεύει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ λογικὴ!

Καὶ τὸ σημαντικό εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν βγήκε νὰ ζητήσει συγγνώμη γιὰ τὰ ψέμα-

τα. Ἐννοεῖται! Ἐδῶ ζοῦμε μέ τὰ ψέματα. Μᾶς ἀρέσουν τὰ ψέματα. Θυμηθεῖτε ἐκεῖνο τὸ «Λεφτά ὑπάρχουν» τοῦ ἀλήστου μηνῆς Γιωργάκη. Ὅλοι ξέρανε ὅτι εἶναι ψέμα καὶ ὅμως τὸν ψήφισαν! Τέλος πάντων.

Τὸ 2012, πού πέρασε, ἦταν μιά χρονιά ἀνατροπῶν. Ἐκτελέστηκε τὸ πολιτικὸ σκηNIKὸ τῆς χώρας μέ τίς ἐκλογές Μαΐου καὶ Ἰουνίου. Ὁ ἐθνομηδενισμὸς καὶ ὁ ψευδώνυμος –σημιτικῶν τύπου– ἐκσυγχρονισμὸς, κυρίαρχα φαινόμενα τῆς διαφθορᾶς καὶ διαπλοκῆς, καθ' ὅλη σχεδόν τὴ διάρκεια τῆς εὐθραυστης μεταπολιτευτικῆς μας

δημοκρατίας, φαίνεται να αποκαθλώνονται από τό βάθρο τους.

Ἀπό πλευρᾶς οὐσίας τό 2012 ἦταν μέν ὀδυνηρό ἀλλά καί γόνιμο λόγω κυρίως τῆς ζύμωσης, πού συντελεῖται στόν κοινωνικό μας χῶρο. Ἀνακαλύπτονται –ἔστω καί ἐξ ἀνάγκης– ἀξίες καί συμπεριφορές, ὅπως ἡ ἀλληλεγγύη, πού οἱ περισσότεροί τῆς εἴχαμε ξεχάσει.

Τό 2013, ὅπως ὅλοι ὁμολογοῦν, θά εἶναι μία χρονιά δύσκολη λόγω τῶν οικονομικῶν μέτρων, πού μᾶς πνίγουν.

Ἐμεῖς ὅμως οἱ Ὁρθόδοξοι Ἑλληνες γνωρίζουμε ἀπό τήν Ἱστορία μας νά εἴμαστε ἀγωνιστικοί καί αἰσιόδοξοι. Ἐπειδή τά πράγματα εἶναι δύσκολα, γι' αὐτό καί αἰσιοδοχοῦμε! Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι μέγεθος πνευματικό. Ἐάν ὅλα πάνε καλά, δέν χρειάζεται νά αἰσιοδοξεῖς. Χρειάζεται, ὅταν ὅλα εἶναι χάλια. Διότι, ὅταν πλέον ἀνθρωπίνως δέν γίνεται τίποτε, τότε ἀνοίγει ὁ δρόμος γιά νά ἐπέμβει ὁ Θεός, ἐφ' ὅσον ἐμεῖς ταπεινωθοῦμε καί μετανοήσουμε.

Ἔτσι λοιπόν ἡ ἐλπίδα καί ἡ αἰσιοδοξία εἶναι ὅ,τι περισσότερο χρειαζόμαστε αὐτή τήν ὥρα.

Τό πονηρό σύστημα τῆς ἀνομίας ἐργάζεται γιά νά μᾶς ρίξει στήν ἀποθάρρυνση καί τήν ἀπαισιοδοξία, μέ τή μεθοδευμένη οικονομική κρίση, τά ἀλλεπάλληλα σόκ καί τίς ἀνατροπές σέ ὅλους σχεδόν τούς τομεῖς

τῆς κοινωνικῆς, οικονομικῆς καί ἐθνικῆς μας ζωῆς.

Ἄς μήν τούς κάνουμε τό χατήρι νά τά παρατήσουμε.

Ὡς μία ἔνεση ἐλλόγου αἰσιοδοξίας καί ἀγωνιστικότητος θά θέλαμε, πρῖν κλείσουμε, νά παραθέσουμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τά θεοφώτιστα λόγια τοῦ ἁγίου Γέροντος Παΐσιου. Εἶναι ἀπό τίς σελίδες 18 καί 19 τοῦ Β' τόμου τῶν Λόγων του, πού ἐξέδωσε τό Μοναστήρι τῆς Σουρωτῆς.

Νά τί λέγει ὁ Γέροντας:

«Μπορεῖ νά ξεράθηκε ἡ ἐλιά, ἀλλά θά πετάξει νέα βλαστάρια. Ὑπάρχει μιά μερίδα Χριστιανῶν, στούς ὁποίους ἀναπαύεται ὁ Θεός. Ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, οἱ ἄνθρωποι τῆς προσευχῆς, καί ὁ Καλός Θεός μᾶς ἀνέχεται, καί πάλι θά οικονομῆση τά πράγματα. Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι τῆς προσευχῆς μᾶς δίνουν ἐλπίδα. Μή φοβᾶσθε. Περάσαμε σάν ἔθνος τόσες μπόρες καί δέν χαθήκαμε, καί θά φοβηθοῦμε τήν θύελλα πού πάει νά ξεσπάση;

Οὔτε τώρα θά χαθοῦμε. Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του κρυμμένη δύναμη γιά ὥρα ἀνάγκης. Θά εἶναι λίγα τά δύσκολα χρόνια. Μιά μπόρα θά εἶναι».

Καλή χρονιά καί μέ τό καλό καί στήν Πόλη!

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται

στόν Διαδικτυακό Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση

www.orthodoxnet.gr

Μερικές ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙ ΣΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

του Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου,

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

Τά ἐφετινά Χριστούγεννα βρῖσκουν τόν λαό μας σέ κρίσιμη ἀκόμη κατάστασι. Οἱ ἐπικυρίαρχοι δανεισταί μας ἐπιβάλλουν ὄλο καί πῖο δυσβάστακτες φορολογίες. Οἱ νέοι μας μαστίζονται ἀπό τήν ἀνεργία. Οἱ ἡλικιωμένοι διώνουν πρωτοφανῆ ἀνασφάλεια. Γιά πολλούς χάθηκε ἡ ἐλπίδα. Συνάνθρωποί μας δέν ἀντέχουν πλέον τήν οἰκονομική δυσπραγία. Οἱ περισσότεροι ἀγωνιοῦν γιά περαιτέρω συνέπειες. Κάποιοι ἀπελπίζονται καί, δυστυχῶς, ὠρισμένοι αὐτοκτονοῦν.

Στήν προσπάθεια νά δοθῇ κάποια λύσις γίνονται πολιτικές, οἰκονομικές καί ἄλλες ἀναλύσεις, γιά νά βρεθῇ τί φταίει, τί μᾶς ὠδήγησε μέχρις ἐδῶ.

Οἱ πιστοί ἄνθρωποι ὅμως θέτουν ἀλλιῶς τό ἐρώτημα: Τί θέλει ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς; Γιατί ἐπέτρεψε αὐτή τήν δοκιμασία; Ἀναζητοῦν τήν αἰτία μέ ἐλπίδα σέ Ἐκεῖνον πού προνοεῖ μέ ἀγάπη γιά τόν κόσμο του.

Αἰσθανόμαστε ἀδύναμοι καί πτωχοί, γιά νά δώσουμε μία δική μας ἀνθρώπινη ἀπάντησι. Γι' αὐτό προσφεύγουμε στόν αἰώνιο λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅπως καταγράφηκε στίς ἹΑγιες Γραφές, διότι αὐτός φανερώνει τούς ἀπορρήτους λόγους τῆς Ἱστορίας, πού εἶναι ἄγνωστοι καί ἀκατανόητοι σέ ὅσους δέν τήν βλέπουν ὡς φιλόνηθρη παιδαγωγία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δοκιμασία πού περνᾶμε σήμερα ἔχει πολλές ὁμοιότητες μέ τήν ταλαιπωρία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ κατά τήν ἑβδομηκονταετη αἰχμαλωσία του στήν Βαβυλώνα. Τό κράτος τῶν Ἰουδαίων εἶχε καταλυθῆ ἀπό τόν βασιλέα Ναβουχοδονόσορα, ὁ Ναός τοῦ Σολομῶντος εἶχε καταστραφῆ, τά ἱερά σκεῦη του εἶχαν διαρπαγῆ καί ὁ λαός ἄλυσοδεμέ-

νος μεταφέρθηκε στήν Βαβυλώνα. Ἡ θλίψις τοῦ λαοῦ γιά τόν ξεριζωμό καί ἡ δυστυχία τῆς σκλαδιᾶς ἦσαν ἀπερίγραπτες. Ὁ θρῆνος καί ὁ ὀδυρμός γιά τήν χαμένη ἐπίγεια Ἱερουσαλήμ ἦταν καθημερινός τρόπος ζωῆς. Στίς ὄχθες τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλώνας μοιρολογοῦσαν φέρνοντας στήν μνήμη τους τήν Ἱερουσαλήμ: «Ἐπί τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καί ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών». Στίς παρόχθεις ἰτιές κρεμοῦσαν οἱ ταλαίπωροι αἰχμάλωτοι τά μουσικά τους ὄργανα. Δέν ἤθελαν νά τραγουδήσουν τά ἱερά τους ἄσματα σέ ξένη γῆ. «Πῶς ἄσομαι τήν ὠδήν Κυρίου ἐπί γῆς ἀλλοτρίας;». Δέν ἤθελαν νά λησμονήσουν ὅτι ἡ ἐπίγεια πατρίδα τους, ἐρημωμένη καί κατεσκαμμένη, τούς περιμένει. Ἡ λησμοσύνη θά ἦταν ἡ ὀλοκληρωτική τους καταστροφή. Νά ξεραθῆ τό χέρι μου, νά χάσω τήν λαλιά μου, ἔλεγαν θρηνητικά, ἂν σέ ξεχάσω, Ἱερουσαλήμ, ἂν δέν σέ ἔχω σάν τήν πρώτη μου λαχτάρα: «Ἐάν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐάν μή σου μνησθῶ, ἐάν μή προανατάξωμαι τήν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου» (Ψαλμ. 136).

Ἀνάμεσα σέ αὐτόν τόν λαό ἔζησαν συναιχμάλωτοι καί τέσσερις εὐγενεῖς νέοι, ὁ προφήτης Δανιήλ καί οἱ Τρεῖς Παῖδες, Ἀνανίας, Ἀζαρίας καί Μισαήλ. Ἀνατράφηκαν στήν βασιλική αὐλή τοῦ Ναβουχοδονόσορα καί ἔλαβαν ὑψηλά ἀξιώματα. Ἀλλά, γιά τήν εὐσέβειά τους στόν ἀληθινό Θεό καί τήν προσήλωσι στίς παραδόσεις τῶν πατέρων τους, συκοφαντήθηκαν καί δοκιμάσθηκαν σκληρά. Ὁ προφήτης Δανιήλ ρίχθηκε στόν λάκκο τῶν λεόντων καί οἱ Τρεῖς

Παῖδες στήν κάμινο τοῦ πυρός. Εὐρίσκόμενοι μέσα σέ αὐτές τίς φρικτές συνθήκες, πού ξεπερνοῦν κάθε περιγραφή, ἔνοιωσαν θαυμαστή θεία παρέμβάσι καί παρηγορία. Ἄγγελος Κυρίου ἐδρόσιζε τούς τρεῖς νέους μέσα στό καμίνι τῆς φωτιάς καί ἄλλος ἄγγελος ἠμέρεψε τά θηρία, γιά νά μή βλάψουν τόν Δανιήλ. Στό ἀποκορύφωμα τῆς δοκιμασίας τους ἀλλά καί τῆς θείας εὐλογίας, ἀπό τίς καρδιές τῶν εὐσεβῶν νέων ἐπήγασε ἡ γνωστή ἐξομολογητική καί δοξολογική προσευχή, ὁ θαυμάσιος «Ὑμνος τῶν Τριῶν Παίδων» (Δαν. κεφ. 3).

Αὐτή ἡ προσευχή, τήν ὁποία ἐνέπνευσε τό Ἅγιο Πνεῦμα στίς ψυχές τῶν μαρτύρων τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτει τήν πραγματική αἰτία τῆς βαθυλώνας αἰχμαλωσίας τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.

Αἰτία τῶν δεινῶν τους ἦταν οἱ ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ τους. Μέσα ἀπό τήν φλόγα τῆς καμίνου, ἐξ ὀνόματος ὄλου τοῦ λαοῦ, ἄν καί αὐτοί οἱ ἴδιοι δέν ἦσαν ποτέ ἀνυπάκουοι στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, οἱ τρεῖς νέοι ἐξωμολογοῦντο μέ τά ἐξῆς λόγια: Εὐλογητός εἶσαι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Δοξασμένο τό ὄνομά σου εἰς τούς αἰῶνας. Ὅ,τι ἀποφάσεις γιά μᾶς καί τήν ἁγία πόλη τῶν πατέρων μας, τήν Ἱερουσαλήμ, ὅλα εἶναι δίκαια καί σωστά. Ὅλα μᾶς βρῆκαν γιά τίς ἁμαρτίες μας. Ἄμαρτήσαμε πολύ, ἀνομήσαμε καί σέ ξεχάσαμε. Δέν τηρήσαμε τίς ἐντολές σου. Δέν σέ ὑπακούσαμε, ὥστε νά εὐτυχίσουμε. Καί τώρα μᾶς ἔχεις παραδώσει στά χέρια τῶν παρανόμων ἐχθρῶν μας, στήν δούλευση ἀδίκου καί πονηροτάτου βασιλέως (πρβλ. Δαν. κεφ. 3).

Καί ὁ προφήτης Δανιήλ, συλλογίζομενος τήν αἰτία τῆς αἰχμαλωσίας τους, παρομοίως ἐξωμολογεῖτο ὑπέρ ὄλου τοῦ λαοῦ: «Κύριε ὁ θεός ὁ μέγας καί θαυμαστός, ὁ φυλάσσει τήν διαθήκην σου καί τό ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καί τοῖς φυλάσσει τάς ἐντολάς σου, ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνο-

μήσαμεν καί ἀπέστημεν καί ἐξεκλίναμεν ἀπό τῶν ἐντολῶν σου καί ἀπό τῶν κριμάτων σου καί οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τούς βασιλεῖς ἡμῶν καί ἄρχοντας ἡμῶν καί πατέρας ἡμῶν, καί πρὸς πάντα τόν λαόν τῆς γῆς» (Δαν. κεφ. 9).

Ὁ πόνος τῆς σκληρῆς ἐξορίας εἶχε πιά μαλακώσει τούς σκληροκαρδιούς Ἰουδαίους, τούς εἶχε θυμίσει τά παρακλητικά καί ἀφυπνιστικά κηρύγματα τοῦ προφήτου Ἱερεμία, τότε πού σέ ἡμέρες εὐμάρειας οἱ ἄρχοντες, οἱ ἱερεῖς καί ὁ λαός εἶχαν ἐγκαταλείψει τήν πίστι στόν ἀληθινό Θεό, προσέθεταν παρανομίες πάνω στίς παρανομίες καί ἐμόλυναν μέ εἰδῶλα τόν Ναό τοῦ Σολομώντος: «καί πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰούδα καί οἱ ἱερεῖς καί ὁ λαός τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν καί ἐμίαναν τόν οἶκον Κυρίου τόν ἐν Ἱερουσαλήμ» (Β' Παραλ. 36, 14). Τότε πού μέ ἀλαζονεία περιγελοῦσαν τούς ἀπεσταλμένους τοῦ θεοῦ, ἐξευτέλιζαν τά λόγια Του καί μέ ἀφροσύνη καί ἀγνωμοσύνη περιφρονοῦσαν τήν φιλανθρωπία Του, μέχρι πού ἐφθασε ἡ ὀργή Του, γιὰτί ἔμειναν ἀδιόρθωτοι: «καί ἐξάπέστειλε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ προφητῶν ὀρθρίζων καί ἀποστέλλων τούς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καί τοῦ ἀγιασματος αὐτοῦ· καί ἦσαν μυκτηρίζοντες τούς ἀγγέλους αὐτοῦ καί ἐξουδενοῦντες τούς λόγους αὐτοῦ καί ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμός Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα» (Β' Παραλ. 36, 15-16). Θυμήθηκαν οἱ ταλαίπωροι ἐξόριστοι τῆς Βαβυλώνας ὅτι τότε ἦλθε ἡ ὀργή τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ, ὅταν πιά ἡ ἀσέβειά τους καί ἡ ἀλαζονεία τους δέν ἐπαιρναν ἄλλη διόρθωσι.

Εἶναι φανερό ἀπό τήν ἐξομολόγησι τῶν ἁγίων Τριῶν νέων καί τοῦ Δανιήλ ὅτι ἡ αἰτία τῶν δοκιμασιῶν τοῦ λαοῦ τους ἦταν

ἡ ἀποστασία ἀπό τόν Θεό τῶν πατέρων τους, ἡ ἀνυπακοή στό θέλημά Του, καί ὅτι οἱ δοκιμασίες ἦταν φανέρωσις τῆς παιδαγωγούσης ἀγάπης Του πρός τόν λαό Του, ἀπό τόν ὁποῖο περίμενε μετάνοια καί διόρθωσι.

Ἡ ἀποστασία τῶν Ἰουδαίων ἦταν, ὅπως φαίνεται, καθολική. Καί οἱ ἄρχοντες καί οἱ ἀρχόμενοι εἶχαν τό δικό τους μερίδιο στήν ἀποστασία. Οἱ ἄρχοντες μπορεῖ νά εἶχαν μεγαλύτερη εὐθύνη, ἀλλά καί ὁ λαός εἶχε τίς δικές του εὐθύνες.

Ἡ Ναβουχοδονόσορ εἶχε γίνει τό παιδαγωγικό ὄργανο τοῦ Θεοῦ. Ἐδυνάστευε τούς Ἰουδαίους κατά παραχώρησιν Θεοῦ, γιά νά ἀντιληφθοῦν τά λάθη καί τίς παρεκτροπές τους καί νά ἔλθουν σέ μετάνοια.

Χρειάσθηκε ὅμως νά εὐρεθοῦν καί πρόσωπα μέ προφητικό χάρισμα, τά ὁποῖα μέσα στήν κόλασι τῆς δυστυχίας θά διέσωζαν τήν εὐσέβεια καί θά ἀποτελοῦσαν τό ἐκλεκτό λείμμα, χάριν τοῦ ὁποῖου ὁ Θεός θά ἔσωζε ὅλον τόν ταλαιπωρημένο λαό.

Ἐβδομήντα χρόνια κράτησε ἡ αἰχμαλωσία τῶν Ἰουδαίων στήν Βαβυλῶνα. Ἀνάλογες ἤ καί πιό μακρόχρονες ἦσαν καί οἱ νεώτερες δοκιμασίες τοῦ χριστιανικοῦ μας λαοῦ. Δέν ξέρουμε πόσο θά κρατήσῃ ἡ τωρινή δική μας δοκιμασία. Τό μήνυμα τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, τό ὁποῖο διαχρονικά περνᾷ μέχρις ἡμᾶς σήμερα, εἶναι ἡ πρόσκλησις σέ μετάνοια, στήν μετάνοια πού ἐκφράζει ἡ προσευχή τους. Μᾶς προσκαλοῦν νά ἐπιστρέψουμε στήν πνευματική παρακαταθήκη, τήν ὁποία μᾶς ἄφησαν οἱ πατέρες μας καί ἡμεῖς τήν ξεχάσαμε, θαμπωμένοι ἀπό τήν αἴγλη τῶν φώτων τῆς Ἐσπερίας καί ἀποχανωμένοι ἀπό τήν εὐμάρεια τῆς οἰκονομικῆς τῆς δήθεν ἀκμῆς. Ἐποιήσαμε καί ἡμεῖς, ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι, «τό πονηρόν ἐνώπιον Κυρίου» καί ἴσως τώρα συνειδητοποιοῦμε καλλίτερα τίς μεγάλες μας ἁμαρτίες: Διώχνουμε τόν Χριστό ἀπό τήν παιδεία, γιά νά τήν κάνουμε πανθη-

σκειακή. Τόν ἀπομακρύνουμε ἀπό τήν δημόσια ζωή, διότι μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ παρουσία Του. Καταργοῦμε τήν ἀργία τῆς Κυριακῆς, ἐπειδή ἐξυπηρετοῦνται τά μεγάλα οἰκονομικά συμφέροντα. Βλασφημοῦμε τό πανάγιο Πρόσωπό Του μέ χυδαῖες θεατρικές καί κινηματογραφικές ταινίες καί διβλία. Νομιμοποιήσαμε τήν διάλυσι τῆς οἰκογένειας καί τήν φρικτή ἁμαρτία τῶν ἐκτρώσεων. Ἀνεχθήκαμε τήν πλεονεξία τῶν πλουτοκρατῶν καί τήν διαφθορά στήν δημόσια διοίκησι. Παραδοθήκαμε στό χρέυμα, στήν σάρκα, στήν δόξα. Χάσαμε τήν ἀνθρωπιά μας, κλειστήκαμε στήν φιλαυτία μας. Ἐγκαταλείψαμε τήν πατροπαράδοτη εὐσέβεια ὡς ἀναχρονιστική καί ἐκκοσμικευθήκαμε, γιά νά εἴμαστε σύγχρονοι καί κοινωνικά παραδεκτοί. Νοθεύσαμε τά Ὁρθόδοξα θεολογικά μας κριτήρια, δημιουργήσαμε διάφορες «θεολογίες» πού δέν συμφωνοῦν μέ τήν θεολογία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, αὐτοσχεδιάζουμε μέ αὐθάδεια, γιά νά ἐγκλιματισθοῦμε δήθεν στό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Χάσαμε τόν προσανατολισμό μας, καί γι' αὐτό γίναμε ὑποχείριοι τῶν δυναστῶν. Τό ἔχει δείξει ἐπανειλημμένως ἡ Ἱστορία, ὅτι οὔτε οἱ ἰσχυροί τοῦ κόσμου οὔτε οἱ κρατικοί οἰκονομικοί μηχανισμοί θά μποροῦσαν νά μᾶς ὑποδουλώσουν, ἐάν ἡμεῖς δέν εἶχαμε παρακούσει τόν Ἅγιο Θεό.

Πλησιάζουμε στήν παγκαρμώσθη ἑορτή τῶν Χριστουγέννων. Ἡ ἐλπίδα πάλι προβάλλει. Κατά τήν προεόρτιο αὐτή περίοδο ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τόν προφήτη Δανιήλ καί τούς ἁγίους Τρεῖς Παῖδας. Μέ τήν ζωή τους προετύπωσαν καί προεφήτευσαν τά γεγονότα τῆς ἐνσάρκου θείας Οἰκονομίας. Ὁ προφήτης Δανιήλ μάλιστα εἶχε πολλές καί μεγάλες θεϊκές ἀποκαλύψεις. Εἶδε μεταξύ ἄλλων τόν Παλιό τῶν Ἡμερῶν, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν σαρκωθέντα Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν ἐνανθρωπή-

σαντα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί Σωτήρα μας.

Τήν γέννησί Του ἀπό τήν Παρθένο Μαρία θά ἑορτάσουμε καί πάλι. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος πού μπορεῖ νά μᾶς παρηγορήσῃ, νά μᾶς δώσῃ ἐλπίδα καί νά μᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι κανεῖς Ναβουχοδονόσορ, ὅποια σημερινή ὀνομασία καί ἄν ἔχη, δέν μπορεῖ νά μᾶς ὑποδουλώσῃ, ἐάν ἐμεῖς μένουμε στερεοί στήν Πίστι καί τήν ζωή τῶν Πατέρων μας.

Ἰκετεύουμε τόν ἐκ φιλανθρωπίας σαρκωθέντα καί νηπιάσαντα Θεό, τόν Παλαιόν τῶν Ἡμερῶν καί δι' ἡμᾶς γενόμενον Παιδίον Νέον, νά μᾶς συγχωρήσῃ καί νά μᾶς ὀδηγήσῃ στήν χριστιανική ζωή, γιά νά ἀμβλυνθῇ καί τελικά νά ξεπερασθῇ ἡ παροῦσα δεινή οἰκονομική, κοινωνική, ἠθική καί κυρίως πνευματική κρίσις.

Εὐλογημένα Χριστούγεννα

Ἁγία Χριστούγεννα 2012

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ 19ΧΡΟΝΟΥ ΓΙΟΥ ΤΗΣ*

Τόν περασμένο Αὐγουστο φτερούγισε γιά τόν Οὐρανό ἡ ἀγνή ψυχή τοῦ 19χρονου Βασιλείου Δαρδανοῦ, ἀπό τόν Ἀλίαρο Βοιωτίας.

Ἦταν τελευταῖος γιός τοῦ εὐσεβοῦς Ἱερατικοῦ ζεύγους π. Παναγιώτη καί Μαργαρίτας, δοκίμασε τόν πόνο ἀπό τή λεγόμενη ἐπάρατη νόσο λίγο μετά τήν ἐπιτυχία του στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπί ἓνα χρόνο φοίτησε στό σχολεῖο τοῦ πόνου καί πῆρε ὁμολογουμένως ἄριστα. Τό πτυχίο τό πῆρε ἀπό τά χέρια τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Στή συνέχεια δημοσιεύουμε τήν προσλαλιά τῆς θεολόγου μητέρας του Μαργαρίτας, κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία, στήν ὁποία προέστη ὁ Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας π. Γεώργιος. Ἡ πίστι της θυμίζει μητέρες μαρτύρων καί ἡρώων.

Εἶπε, λοιπόν, ἡ ὀρθόδοξη μάνα τά ἐξῆς:

Θέλω νά πῶ ἓνα λόγο ἀπλό γιά τό Βασίλειο μας, πού νά ταιριάζει στήν καθαρότητα τῆς καρδιάς του, στή δυνατή του πίστη, στόν τρόπο πού περπάτησε τήν μαρτυρική του πορεία.

Σήμερα σᾶς παρακαλοῦμε, μήν ψάχνετε γιά ἀπαντήσεις λογικές τοῦ παρόντος καιροῦ. Σήμερα σᾶς παρακαλοῦμε ἐμεῖς, ἡ οἰκογένειά του, ἀρπάξτε τήν εὐκαιρία νά περάσετε στήν ἄλλη λογική, στή σχοινοδοσία τῆς πίστεως, στήν ἄλλη ἀνάγνωση τῆς ζωῆς.

Γιατί σ' αὐτή τή διαδρομή ὁ Βασίλειος ἔτσι περπάτησε καί ἀγάπησε τή δοκιμασία του καί μᾶς ἔλεγε συχνά: «Εἶναι ἡ καλύτερη χρονιά τῆς ζωῆς μου, ἡ ἀσθένεια εἶναι εὐλογία καί εὐκαιρία».

Καί ὅσο ἡ ἀσθένεια ἔφθειρε τό νεανικό του σῶμα, τόσο ἀνανέωνε τό πνεῦμα του καί καθάριζε τήν ψυχή του. Ὁ μικρότερός μας

* Φίλος ἀναγνώστης μᾶς ἔστειλε τό κείμενο αὐτό. Εἶναι πραγματικά συγκινητικό καί ἀποτελεῖ μάθημα γιά ὅλους μας.

προπορεύεται σήμερα "Ίσως και ό καλύτερός μας. Καί εἶναι!" Αν και ἔζησε λίγο, σά νά συμπλήρωσε χρόνια πολλά. Καί ό Κύριός μας τόν δοκίμασε και τόν δορήκε ἄξιο για τόν ἑαυτό Του. "Ό Βασίλης στήν ἀρχή τῆς δοκιμασίας του ἔλεγε: «Ίσως ό σκοπός τῆς ζωῆς νά εἶναι ἡ ἀγιότητα».

Καί στό τέλος ἔλεγε: «Θέλω τήν ἀγιότητα. Δέν φοβάμαι τόν θάνατο». Μᾶς ἔλεγε συχνά: «Φοβάμαι, μήπως χάσω τόν παράδεισο».

Γι' αὐτό σήμερα, ἄς σκεφτοῦμε μέ τή λογική τοῦ Βασίλη, τήν ξένη για τόν κόσμο, ἀφοῦ γι' αὐτόν εἴμαστε ἐδῶ, καθώς προπορεύεται ὄλων μας στήν οὐράνια πατρίδα. Ἐμεῖς, πού τοῦ κρατήσαμε τό χέρι ἀπ' τήν ἀρχή ὡς τό τέλος, ξέρουμε, ἔχουμε τήν δεβαιότητα, πώς ό Βασίλης μας «μεταβέθηκαν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν», ἀφοῦ ἀξιοποίησε και τελειοποίησε στήν πολυμηνη δοκιμασία του, ὄλα του τά χαρίσματα, τήν ὑπομονή, τήν εὐγένεια, τήν ταπείνωση, τό ἄριστο ἦθος, μά πάνω ἀπό ὄλα τή βαθιά του πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Μοῦ ἔλεγε λίγες μέρες πρίν φύγει: «Ξέρει Ἐκεῖνος, ξέρει, γιατί τά ἐπέτρεψε ὄλα». Αὐτή του τήν πίστη κληροδοτεῖ σ' ἐμᾶς. Αὐτό μᾶς ἀφήνει τό παιδί μας.

Εἴμαστε εὐγνώμονες σήμερα στόν Θεό, πού μᾶς ἀξίωσε νά κουβαλήσουμε αὐτόν τόν Σταυρό, ἐλάχιστα νά μιμηθοῦμε τήν ἀγάπη Του, και πού μᾶς ἔδωσε τή δύναμη, τήν ἀπόφαση στήν καρδιά μας, τήν ἐσωτερική εἰρήνη νά σταθοῦμε.

Εἴμαστε εὐγνώμονες στόν Θεό, πού ἔστειλε τόν Βασίλη στή ζωή μας, 19 χρόνια πρίν, και μᾶς ἀξίωσε νά μεγαλώσουμε ἕνα παιδί, πού μᾶς χάρισε τόσες και μόνο χαρές και στάθηκε τόσο ἄξια ἀπέναντι στή χάρι τοῦ Θεοῦ και τή δέχτηκε στήν καλή γῆ και τήν καρποφόρησε.

"Όμως στήν πορεία δέν ἤμασταν μόνοι.

"Η δοκιμασία τοῦ παιδιοῦ μας ἔδωσε στήν ἀγάπη τήν εὐκαιρία νά ξεδιπλωθεῖ μέσα ἀπό τήν προσευχή και τή θερμή συμπαράσταση ὄλων σας μέ κάθε τρόπο.

Σεβασμιώτατε, ἐπίσκοπε ἀληθινέ της καρδιάς μας, σᾶς εὐχαριστοῦμε. Δέν μποροῦ νά πῶ για ποιο ἀπό ὄλα: ἀπό τήν πρώτη ὡς τήν τελευταία στιγμή. Για ὄλα. "Ό Κύριος γνωρίζει, και ἐμεῖς, πού γευτήκαμε μίας ἀληθινῆς πατρικῆς παρουσίας.

"Όλους σας, σᾶς εὐχαριστοῦμε. Αὐτούς, πού κουράστηκαν μαζί μας τίς μέρες και τίς νύχτες τῶν θεραπειῶν και τοῦ πόνου. Καί ἰδιαίτερα τούς νέους συνεργάτες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, πού σάν ἀληθινά ἀδέλφια συνόδεψαν ὄλο μας τόν ἀνήφορο.

Εὐχαριστοῦμε αὐτούς, πού ὑψωσαν θερμό λόγο ἰκεσίας στήν προσευχή τους για μᾶς. Νά γνωρίζουν ὅτι ἡ προσευχή τους μᾶς περιέβαλε ὡς τεῖχος ἀπρόσβλητο σέ πολύ δύσκολες στιγμές, πού φαίνονταν ἀξεπέραστες.

Εὐχαριστοῦμε τό ἐξαιρετικό προσωπικό τοῦ νοσοκομείου, πού ἀγκάλιασαν τό παιδί μας, τό φρόντισαν μέ τόση ἀγάπη και εὐγένεια, τοῦ ἔκαναν πιό εὐκολες τίς δύσκολες ὥρες τῆς νοσηλείας, ἀφήνοντας και σέ μᾶς τήν γλυκιά αἴσθηση πώς τό παιδί μας εἶχε τήν καλύτερη φροντίδα, πού θά μποροῦσε νά ἔχει.

Βασίλη, γλυκιά μας λαχτάρα και ἀγάπη, καλό σου ταξίδι! Σ' εὐχαριστοῦμε, ἀγόρι μου γλυκό, για ὄλα ὄσα ξέρουμε και γι' αὐτά πού δέν μποροῦμε νά κατανοήσουμε.

"Εσύ, πού προπορεύεσαι, τώρα πιά ξέρεις πώς παίρνεις τό βραβεῖο τῆς ἄνω κλήσεως, γιατί τό πόθησες κι ἀγωνίστηκες γι' αὐτό.

Καλόν παράδεισο, ἀγόρι μου, και καλή ἀντάμωση στήν κοινή μας πατρίδα, νά μοιραστοῦμε μαζί σου αὐτό πού ἤδη προγεύεσαι.

«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τό νίκος;». Χριστός Ἄνεστη!

ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΣΒΗΣΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ, Ο ΕΛΛΗΝΑΣ, Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

του Ζάν Ρισπέν Ζάν*

Γκρεμίστε όλη τήν Έλλάδα σέ βάθος 100 μέτρων.

΄Αδειάστε όλα τά μουσειά σας, από όλον τόν κόσμο.

Γκρεμίστε κάθε τί Έλληνικό από όλον τόν πλανήτη.

΄Επειτα σβήστε τήν Έλληνική γλώσσα από παντού.

- ΄Από τήν Ιατρική καί φαρμακευτική σας.

- ΄Από τά μαθηματικά σας (γεωμετρία, άλγεβρα)

- ΄Από τήν φυσική σας καί τή χημεία

- ΄Από τήν άστρονομία σας

- ΄Από τήν πολιτική σας

- ΄Από τήν καθημερινότητά σας

Διαγράψτε τά μαθηματικά, διαγράψτε κάθε σχήμα, κάντε τό τρίγωνο οκτάγωνο, τήν εὐθεία καμπύλη!

Σβήστε τή γεωμετρία από τά κτίριά σας, από τούς δρόμους σας, από τά παιχνίδια σας, από τ' άμάξια σας!

Σβήστε τήν όνομασία κάθε άσθένειας καί κάθε φαρμάκου, διαγράψτε τήν δημοκρατία καί τήν πολιτική!

Διαγράψτε τήν βαρύτητα καί φέрте τά πάνω κάτω, αλλάξτε τούς δορυφόρους σας

νά έχουν τετράγωνη τροχιά!

΄Αλλάξτε όλα τά βιβλία σας (γιατί παντού θά ύπάρχει έστω καί μία έλληνική λέξη)!

Σβήστε από τήν καθημερινότητά σας κάθε έλληνική λέξη!

΄Αλλάξτε τά ευαγγέλια, αλλάξτε τό όνομα του Χριστού! (Βγαίνει από τά Έλληνικά καί σημαίνει αυτόν πού έχει τό χρίσμα!) ΄Αλλάξτε καί τό σχήμα κάθε ναού (νά μήν έχει τήν έλληνική γεωμετρία)!

Σβήστε τόν Μέγα ΄Αλέξανδρο, σβήστε όλους τούς μυθικούς καί ιστορικούς ήρωες, αλλάξτε τήν παιδεία σας, αλλάξτε τό όνομα τής ΄Ιστορίας, αλλάξτε τά όνόματα στά πανεπιστήμιά σας, διαγράψτε τήν φιλοσοφία, αλλάξτε τόν τρόπο γραφής σας, χρησιμοποιήστε τόν άραβικό, διαγράψτε, διαγράψτε, διαγράψτε...

Θά πεΐτε «δέν γίνεται»!

Σωστά, δέν γίνεται, γιατί μετά δέν θά μπορείτε νά στεριώσετε ούτε μία πρόταση! Δέν γίνεται νά σβήσει ή Έλλάδα, ό Έλληνας, ή προσφορά του πάνω σέ αυτόν τόν πλανήτη.

΄Η πρόκληση πάντως ίσχύει!

Αισιόδοξος είναι ό άνθρωπος πού εργάζεται έχοντας πίστη καί έλπίδα. ΄Εάν θέλετε νά είσθε αισιόδοξοι, εργασθείτε. ΄Η άπαισιοδοξία είναι άρρώστια καί τό φάρμακό της είναι ή εργασία.
(΄Αγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

* Ζάν Ρισπέν Ζάν (1849-1926). Γάλλος ποιητής, γιός στρατιωτικού γιατρού. Για νά γνωρίσει τή ζωή του μόχθου δούλεψε ως φορτοεκφορτωτής στό λιμάνι τής Μασσαλίας! Διετέλεσε Πρόεδρος τής Γαλλικής ΄Ακαδημίας. ΄Αριστος γνώστης τής ΄Αρχαίας Έλληνικής αλλά καί τής Νέας, τήν όποία έμαθε για νά διαβάξει, όπως έλεγε, δημοτικά τραγούδια στό πρωτότυπο!

ΟΤΑΝ Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΑΥΘΑΙΡΕΤΕΙ

του Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικού Έπιστήμονος

Σέβομαι τόν θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη και τούς έκλεκτους νομικούς που τον στελεχώνουν. Όμως θα έπρεπε και εκείνοι να σέβονται τό Σύνταγμα και τούς νόμους όπως επίσης να μήν αγνοούν τήν ιστορία, τήν παράδοση και τήν πολιτιστική ταυτότητα αυτού του λαού. Μερικές φορές οί συστάσεις του Συνηγόρου δίνουν τήν εντύπωση ότι διαπνέονται από μία εμπάθεια έναντι τής έλληνορθόδοξης παιδείας μέ τήν όποία στάθηκε όρθιο τό Έθνος μας επί αιώνες και τήν όποία καθιερώνουν τό Σύνταγμα και οί νόμοι.

Αυτές τίς διαπιστώσεις μου έρχεται να επιβεβαιώσει ή σημαντική απόφαση 115/2012 του Διοικητικού Έφετείου Χανίων για τό μάθημα των Θρησκευτικών. Η απόφαση έξεδόθη κατόπιν προσφυγής εκπαιδευτικών τής Κρήτης και λύνει τό πρόβλημα που δημιουργήθηκε από μία άτυχη σύσταση του Συνηγόρου του Πολίτη τής 17.11.2008. Τότε Συνήγορος ήταν ό νύν Δήμαρχος Αθηναίων Γιώργος Καμίνης και ζητούσε να απαλλάσσονται από τό μάθημα των Θρησκευτικών όσοι θέλουν, έστω και άν είναι Όρθόδοξοι Χριστιανοί. Ο τότε Έπουργός Παιδείας Εύριπίδης Στυλιανίδης δημοσίως κάλεσε τόν Συνήγορο να μήν ξεφεύγει από τά όρια τής αρμοδιότητάς του, αλλά ή σύγχυση δέν αποφεύχθηκε.

Η απόφαση του Διοικητικού Έφετείου ξεκάθαρα όρίζει ότι από τά Θρησκευτι-

κά δικαιούνται να απαλλαγούν **μόνον** οί άλλόθρησκοι και οί έτερόδοξοι μαθητές μέ δήλωση που υποβάλλουν οί γονείς τους. Μάλιστα ό Διευθυντής του Σχολείου όφείλει να έλέγχει άν συντρέχουν πράγματι οί λόγοι που αναγράφονται στήν αίτηση απαλλαγής. Τό Δικαστήριο θεωρεί ότι ή σύσταση που έξέδωσε τό 2008 ό Συνήγορος είναι σε ευθεία αντίθεση μέ τό Σύνταγμα, τούς νόμους, τίς έγκυκλίους του Έπουργείου Παιδείας, τίς αποφάσεις του Συμβουλίου τής Έπικρατείας και του Εύρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Άνθρώπου. Διευκρινίζει μάλιστα τό Δικαστήριο ότι οί αποφάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη δέν δεσμεύουν τίς κρατικές υπηρεσίες.

Η απόφαση έμμέσως πλήν σαφώς ανακαλεί στήν τάξη τόν Συνήγορο του Πολίτη και μέ τή σημερινή σύνθεση προσώπων. Η συγκεκριμένη «Άνεξάρτητη Άρχή» μέ πρόσφατη έπιστολή της προς τήν Έπιτροπή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. προτείνει τό μάθημα των Θρησκευτικών στήν Ελλάδα να αποκτήσει περιεχόμενο θρησκευσιολογικό. Άντιθέτως τό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι τό μάθημα πρέπει να βασίζεται στήν Όρθόδοξη Χριστιανική διδασκαλία.

Άς αφήσει ό Συνήγορος τά Θρησκευτικά, διότι άλλα είναι τά προβλήματα των πολιτών.

ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΝΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ Η ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΦΟΝΟΣ*

Βάσει του νέου νόμου: 3984/2011

α) Ἡ ἀφαίρεση ὀργάνων πραγματοποιεῖται ἀπὸ «Ὁργανισμοὺς Ἀφαίρεσης», πού εἶναι νοσοκομεῖα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ. κοινωφελοῦς καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα ἢ ἰδιωτικές κλινικές, πού ἔχουν λάβει τή σχετική ἄδεια. Παραχωρεῖται ἔτσι, **κατά παγκόσμια πρωτοτυπία**, δικαίωμα ἀφαίρεσης ὀργάνων σέ τρίτους, οἱ ὅποιοι μάλιστα ἐργάζονται στόν ἰδιωτικό τομέα. Ὅπως εἶπα πιό πάνω, ἡ ἀφαίρεση ὀργάνων διεθνῶς γίνεται ἀπό τίς ὀμάδες τῶν μεταμοσχευτικῶν κέντρων καί ὄχι ἀπό ἰδιῶτες.

β) Ὅπως προβλέπει τό ἐπίμαχο ἄρθρο, «Ἡ ἀφαίρεση ἑνός ἢ περισσοτέρων ὀργάνων ἀπό ἐνήλικο θανόν πρόσωπο πραγματοποιεῖται, ἐφόσον ὅσο ζοῦσε δέν εἶχε ἐκφράσει τήν ἀντίθεσή του». Γίνεται δηλαδή βιάσει εἰκαζόμενης συναίνεσής του.

Σχόλιο: Μέ αὐτό τόν τρόπο, **τό ἀνθρώπινο σῶμα μετατρέπεται μέ τήν ἔννοια τοῦ Ἐμπράγματος Δικαίου σέ πράγμα**, ἐπειδή κάποιος (φυσικό ἢ νομικό πρόσωπο) ἀσκεῖ πιά κυριότητα ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντας ἀπό τό νόμο τό δικαίωμα νά ἀποφασίσει γιά τά ὄργανα τοῦ θανόντος (αὐτός πού ἀποφασίζει γιά τά πράγματα ἀσκεῖ κυριότητα ἐπ' αὐτῶν). Καί ἐπειδή τό σῶμα γίνεται πράγμα, ὁ νόμος προβλέπει καί τούς σχετικούς κανόνες ποιότητας καί ἀσφάλειας.

[...]

Ὅσο γιά τήν σχετική δήλωση ἐναντίωσης στήν λήψη ὀργάνων, μέ βεβαίωση τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς, ὄχι μόνο εἶναι μιὰ διαδικασία πού ὀδηγεῖ ἑκατομμύρια πολί-

τες σέ μιὰ περιττή γραφειοκρατική διαδικασία, ἢ ὁποία εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο νά ὀλοκληρωθεῖ στό σύνολο, τόσο ἀπό πλευρᾶς πολιτῶν ὅσο καί ἀπό πλευρᾶς ΕΟΜ ἀλλά εἶναι δεδομένο ὅτι θά ὑπάρξουν πολλοί, οἱ ὅποιοι δέ θά προλάβουν ἢ δέ θά μπορέσουν (γιά λόγους ἄγνοιας ἢ ἀδυναμίας ἢ ἀμέλειας κλπ) νά καταχωρήσουν δήλωση στόν Ε.Ο.Μ. (Ἐθνικό Ὁργανισμό Μεταμοσχεύσεων). Ἐτσι θά μετατραποῦν αὐτόματα σέ δότες καί θά τούς ἀφαιρεθοῦν τά ὄργανα χωρίς τή ρητή συγκατάθεσή τους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι μιὰ δήλωση μπορεῖ πάντα καί νά χαθεῖ ἢ νά βρεθεῖ, ἀφοῦ πεποκόψουν τό σῶμα τοῦ αἰτοῦντος.

Σύμφωνα μέ ὅλα τά προαναφερόμενα: Ἡ διάταξη περί τῆς «εἰκαζόμενης συναίνεσης» ἀνοίγει τούς ἀσμούς τοῦ Αἰόλου καθῶς : καταστρατηγεῖ τήν ἐλεύθερη βούλησή μας, ὑποβιάζει τίς ἀνθρώπινες ἀξίες, μετατρέπεται σέ πράγμα τόν ἀνθρώπο καί τά ὄργανά του, ὑποβιάζει τήν ἔννοια τοῦ ἐθελοντισμοῦ, δημιουργεῖ κινδύνους γιά τόν πληθυσμό, βιάζει σέ δοκιμασία τή σχέση ἀσθενοῦς καί ἱατροῦ, ἀγνοεῖ τή θέση τῶν συγγενῶν τοῦ θανόντος [«ἐγκεφαλικά νεκροῦ»] καί τήν ἱστορική καί θρησκευτική παράδοση πού ἀποδίδουν ἰδιαίτερο σεβασμό στόν νεκρό.

Ἡ ταύτιση τῆς ἐγκεφαλικῆς νέκρωσης μέ τό βιολογικό θάνατο, ἐκτός τῶν προαναφερομένων, νομιμοποεῖ ἐμμέσως πλήν σαφῶς καί τήν εὐθανασία, ἐπειδή ἡ λήψη ζωτικῶν μοσχεύματος ἀπό ἐγκεφαλικά νεκρό δότη, προκαλεῖ τόν βιολογικό θάνατό

* Ἀποσπάσματα ἀπό ἄρθρο πού μᾶς ἔστειλε φίλος ἀναγνώστης. Φιλοξενεῖται στήν ἱστοσελίδα inka.gr μέ ἡμερομηνία 27 Νοεμβρίου 2012.

του. Για τόν λόγο αυτόν όμως, και έπειδή ή σχετική πράξη μπορεί πιά νά γίνει χωρίς αίτημα και χωρίς καμία προϋπόθεση, **νομιμοποιείται όχι μόνο ή εϋθανασία αλλά και ό φόνος.**

[...]

Γιά τήν ιστορία αναφέρω ότι έντελως «συμπτωματικά», ό νόμος αυτός ψηφίσθηκε στίς 16/06/2011, χωρίς όνομαστική ψηφοφορία, από ένα Κοινοβούλιο πολιορκούμενο από πλήθος Έλλήνων πολιτών, πού διαμαρτυρόταν για τήν πλήρη έξαθλίωση, στήν όποία τούς όδηγοϋσε τό Μνημόνιο και τό Μεσοπρόθεσμο.

[...]

Ύπάρχει και κάτι άλλο: Θα έκδοθεϊ πιστοποιητικό θανάτου και θα γίνει λήψη όργάνων και από τούς εϋρωπαϊους και άλλους άλλοδαπούς πολίτες, πού τυχαίνει νά κηρυχτοϋν έγκεφαλικά νεκροί στήν Έλλάδα ή αυτό ισχύει μόνο για τούς Έλληνες

πολίτες; Και αν ναι, προς έφαρμογή τής αρχής τής ισότητας των πολιτών ένώπιον του νόμου, πώς θα έξασφαλιστεϊ ή λήψη όργάνων όλων εκείνων των Έλλήνων πού ζοϋν στό έξωτερικό; Έάν λάβουμε υπ' όψιν τά προαναφερόμενα, τίς τακτικές πού χρησιμοποίησε ό κ. Παπανδρέου και ή κυδέρνησή του στό παρελθόν, αλλά και τόν τρόπο παρουσίασης του νόμου, είναι ξεκάθαρη ή πρόθεση έξαπάτησης και παραπλάνησης τής κοινής γνώμης.

[...]

Τέλος, έπειδή ό έμπνευστής του ήξερε πολύ καλά τί έκανε, ό νόμος αυτός δέν αποτελεί μόνον **έγκλημα κατά τής ανθρωπότητας** λόγω μαζικής και άπίστευτης παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας, περιλαμβανομένων και των οϋσιωδών δικαιωμάτων στή ζωή, στήν έλευθερία και στόν αυτοπροσδιορισμό (άτομικό και συλλογικό), αλλά και **άπόπειρα γενοκτονίας**[...]

✠✠✠ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ✠✠✠

«ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ»*

† Μοναχός Νικόδημος Γρηγοριάτης (1955-2009)

του ίερομ. Δ.Γ.

Μέ αυτή τήν φράσι, τήν όποία πολλές φορές επανέλαβε ό σεβαστός Γέροντάς μας π. Γεώργιος, έξέφρασε αυτό πού ένιωθε όλη ή αδελφότητά μας αλλά και όλοι όσοι

έζησαν τόν π. Νικόδημο στό σύντομο χρονικό διάστημα πού ή άγάπη του Θεοϋ τόν άφησε κοντά μας.

Και όντως! Ό π. Νικόδημος ήταν μία

* Δημοσιεύουμε άποσπάσματα άρθρου από τό περιοδικό "Όσιος Γρηγόριος τής Ίερᾶς Μονής Όσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, τ. 34 (2009), σσ. 103-121.

Τίθεται έδώ μέ τήν ευκαιρία τής συμπληρώσεως τεσσάρων έτων από τής όσιακής κοιμήσεως του π. Νικόδημου (5 Φεβρουαρίου 2009) και λόγω του ότι ή άπολύτως άρνητική στάση του μακαριστου π. Νικόδημου στό θέμα των μεταμοσχεύσεων από «έγκεφαλικά νεκρούς», μάς βοηθά νά αντιμετωπίσουμε σωστά και έμεις τό σοβαρό αυτό θέμα. Ό π. Νικόδημος έλεγε –και αυτό είναι ή άλήθεια– ότι ό «έγκεφαλικά νεκρός» «δέν είναι νεκρός αλλά ζών και βαρύτατα πάσχων άσθενής» (βλ. σ. 16 παρόντος άρθρου).

ἀγγελική ύπαρξις, ολοκληρωτικά ἀφιερω-
μένη στόν Θεό ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων.

“Ὅπως οἱ ἅγιοι ᾿Αγγελοι ἔχουν ὡς κύ-
ριο ἔργο τους τήν ἀκατάπαυστο δοξολογία
τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ὁ π. Νικόδημος. ᾿Ελά-
τρευε ἀπό μικρᾶς ἡλικίας τόν ᾿Αγιο Θεό μέ
ὄλη τήν ψυχή του καί τήν καρδιά του καί
τόν ἐδόξαζε μέ ἔργα καί λόγους.

“Ὅπως οἱ ἅγιοι ᾿Αγγελοι ἀγαποῦν καί
λατρεύουν μέ ὄλη τήν ύπαρξί τους τόν Πα-
νάγιο Τριαδικό Θεό, ἐξ οὔ «πᾶσα δόσις ἀγα-
θή καί πᾶν δώρημα τέλειον» γιά ὄλη τήν
κτίσι, γι’ αὐτό καί ύπακούουν ἀδιακρίτως
στό θέλημά Του, καί τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ
ἀποτελεῖ γι’ αὐτούς ὑπόθεσι ἀπεράντου
χαρᾶς καί εὐφροσύνης, ἔτσι καί ὁ π. Νικό-
δημος. ᾿Ελάτρευε μέ ὄλο του τό εἶναι τόν
Θεό, τό ὄνομά Του εἶχε συνεχῶς στό στόμα

καί τήν καρδιά του καί μέχρι τελευταίας
του ἀναπνοῆς ἓνα μόνο ζητοῦσε, πῶς θά
ἐκτελεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν πάσῃ πλη-
ρότητι καί τελειότητι. Καί ἐπειδή ἐγνώρι-
ζε ἐκ πείρας ὅτι ἐκφραστής τοῦ θείου θε-
λήματος γιά τόν ὑποτακτικό εἶναι ὁ Γέρο-
ντάς του καί ὅτι κάθε εὐλογία τοῦ Θεοῦ
ἔρχεται στόν ὑποτακτικό μέσω τοῦ Γέρο-
ντός του, ὑπεραγαποῦσε τόν Γέροντα. Τό
ὄνομα τοῦ Γέροντος ἦταν πάντοτε στήν καρ-
διά καί τά χεῖλη τοῦ π. Νικοδήμου καί τό
θέλημα τοῦ Γέροντος ἀπαρέγκλιτος κανών
γιά τήν ζωή του. ᾿Ελεγε χαρακτηριστικά:
«Χριστέ μου, θέλω νά σέ ἀπολαύσω. ᾿Ομως
δέν θέλω νά σέ ἀπολαύσω ἄμεσα, ἐπειδή
δέν εἶμαι ἄξιος γι’ αὐτό, ἀλλά μέσω τοῦ Γέ-
ροντός μου. Βλέποντας τόν Γέροντα, θέλω
νά βλέπω ᾿Εσένα. ᾿Ακούοντας τήν φωνή τοῦ

᾿Η Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἐξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί
Κύπρου 15 εὐρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται
σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος
ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἓναν ἀπό τούς δύο τρα-
πεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

᾿Εθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

᾿Η ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλω-
ση, γιά νά γίνει ἡ σχετική ἔκπτωση ἀπό τήν ᾿Εφορία.

Γράφете καθαρά τά στοιχεῖα σας

᾿Εάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθή-
κη*, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικούς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή σέ ὄλα
τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά
στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὄσους ἔστειλαν συν-
δρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφете καθαρά στή θέση «᾿Αποστο-
λέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού
λαμβάνετε. ᾿Εάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρα-
καταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλη-
μα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφете τό τηλέφωνό σας.

Γέροντος, θέλω νά ἀκούω τήν δική Σου φωνή. Τό θέλημα τοῦ Γέροντος νά εἶναι γιά μένα τό θέλημά Σου». Εἶχε ἀπόλυτη ἐφαρμογή γιά τόν π. Νικόδημο αὐτό πού ἀναφέρει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος στόν λόγο του «περί ὑπακοῆς», ὅπου περιγράφει τήν θαυμαστή ζωή τῶν μοναχῶν ἐνός κοινοβίου: «Ἐσωτερικά, στά βάθη τῆς ψυχῆς τους ἀνέπνεαν σάν ἄκακα νήπια τόν Θεόν καί τόν Γέροντα» (§19).

Ἡ ὑπακοή τοῦ π. Νικοδήμου στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦταν μαρτυρική. Ὅλη ἡ ζωή του ἦταν ἓνα ἀτελείωτο μαρτύριο, τό ὁποῖο ὅμως ὑπέμεινε ἀγόγγυστα, μέ χαρά καί αἰσιοδοξία ἀξιοθαύμαστη, δοξάζοντας τόν Θεό. Γι' αὐτό καί πῆρε πολλή Χάρι ἀπό τόν Θεό.

Ἡ σχέση τοῦ π. Νικοδήμου μέ τόν Χριστό καί τήν ἀγία Του Ἐκκλησία δέν ἦταν συμφεροντολογική. Δέν διάλεξε τόν Χριστό, γιά νά περάσῃ καλά στήν παροῦσα ζωή. Ἀγάπησε τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καί ἀξιώθηκε καί τῆς ἀναστάσεώς Του. Ἀποδέχθηκε ὀλοκαρδίως τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι». (Ματθ. 1στ' 24). Γι' αὐτό καί ἔλαβε τήν παρά τοῦ Θεοῦ ἐνίσχυσι στά μακρά καί ἐπίπονα ἀγωνίσματα τῆς ὑπομονῆς: «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰωάν. 1στ' 33).

[...]

Γιά τόν π. Νικόδημο ὁ ἑαυτός του ἦταν πάντοτε σέ δεύτερη μοίρα. Πρῶτα ἔπρεπε νά ἀναπαυθοῦν οἱ ἄλλοι. Ἀναφέρουμε στό σημεῖο αὐτό τήν μεγάλη ἀγάπη μέ τήν ὁποία διηκόνησε τούς ἀδελφούς του, μοναχούς καί λαϊκούς, ὅσο καιρό ἦταν στό μοναστήρι, τακτοποιώντας μέ ὑπερβολική σχολαστικότητα τά τοῦ διακονήματός του, στό ὁποῖο παρέμενε ἀτελείωτες ὥρες, καί ὑπηρετώντας ὅλους μέ αὐτοθυσία, εἴτε ὡς παρηγοιουμένης εἴτε ὡς ἀρχοντάρης εἴτε

ὡς γηροκόμος εἴτε ὡς διακονητής ὁποιοῦδήποτε ἄλλου διακονήματος. Τίποτε δέν κρατοῦσε γιά τόν ἑαυτό του. Χαρά του ἦταν νά χαίρωνται καί νά ὠφελοῦνται οἱ ἄλλοι. Ἀπό τά χέρια του πέρασαν πολλά ὑλικά ἀντικείμενα καί χρήματα, γιατί οἱ ἄνθρωποι τόν ἀγαποῦσαν καί τοῦ τά ἐμπιστεύονταν. Ὅμως ὅλα τά χρησιμοποιοῦσε γιά νά δίνη χαρά στούς ἄλλους. «Γιά νά χαροῦν», ὅπως πολύ χαρακτηριστικά ἔλεγε: «Ἐδωσα στόν τάδε τό τάδε ἀντικείμενο γιά νά χαρῆ» ἢ «τοῦ ἔψαλα τό τάδε τροπάριο γιά νά χαρῆ».

Ὅμως ἐκεῖ πού ἐδαπάνησε ἀπλόχερα τόν ἑαυτό του ἦταν στό νά παρηγορῆ ἀτελείωτες ὥρες τούς ἀπελπισμένους, νά χαροποιῆ τούς λυπημένους, νά γλυτώνῃ ἀπό τά νύχια τοῦ νοητοῦ δράκοντος τούς πλανημένους, νά ὀδηγῆ στήν πνευματική ζωή τούς ἀπομακρυσμένους ἀπό τόν Χριστό καί τήν σωτηρία, νά εἰρηνεύῃ τούς ταραγμένους καί νά προσπαθῆ νά λυτρῶνῃ ἀπό τήν σύγχυσι τῶν λογισμῶν καί τῶν παθῶν τούς συγχυσμένους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ μεγάλη κοσμοσυρροή κατὰ τήν νεκρωσιμη ἀκολουθία, πού τελέσθηκε στήν ἰδιαιτέρη πατρίδα του, τόν Πειραιᾶ, καθώς καί οἱ αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις ἀκόμη καί ἀγνώστων ἀνθρώπων πού ἔτυχε νά γευθοῦν τά γλυκύτατα καί παρηγορητικά του λόγια, ἀποτελοῦν ἔκφρασι τῆς μεγάλης ἀγάπης πού ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, ἔτρεφε πρός τόν π. Νικόδημο, χάρις στήν ἰδική του ἀγάπη καί θυσιαστική προσφορά του πρός αὐτόν.

Τί νά ποῦμε γιά τήν θεομίμητη ταπεινωσί του; Ἦταν ἀπό τούς ἀρχαιοτέρους μοναχούς τῆς Μονῆς μας. Ἦταν καθαρῶτατος ψυχῆ καί σώματι καί ὑπεράξιος γιά τήν ἱερωσύνη. Ὁ πόθος του γιά τόν Θεό ἀνείκαστος καί γιά τήν ἀγία ἱερωσύνη ἀνείπωτος. Γι' αὐτό ἐξ ἄλλου τελείωσε καί τήν Ριζάρειο ἐκκλησιαστική σχολή. Ὅμως ὅταν

ὁ Γέροντας τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι δέν θά τόν προωθήσει στήν ἱερωσύνη, ἀποδέχθηκε ἀναντίρρητα τήν ἀπόφασί του αὐτή. Ἦρχοντο νεώτεροί του στήν Μονή καί ἐγίνοντο ἱερεῖς. Καί ὁ π. Νικόδημος οὔτε ἐζήλευε, οὔτε φθονοῦσε γι' αὐτό. Ἐπεναντίας ἐχαίρετο μέ τούς νέους ἱερεῖς καί ἐξέφραζε τόν πόθο του πρός τήν ἅγια ἱερωσύνη μέ τήν βαθεῖα τιμή καί τόν σεβασμό πού ἀπέδιδε σέ αὐτούς. Μᾶς ἔλεγε τελευταῖα ὁ σεβαστός Γέροντάς μας: «Ἐναρωτιόμουν πῶς ὁ π. Νικόδημος διατηροῦσε ἀδιάλειπτα τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ μέσα του». Καί βρῆκα τήν ἀπάντησι: «Διότι εἶχε πάντοτε βαθεῖα ταπείνωσι».

[...]

Ἐπ. Νικόδημος –κατά κόσμον Ἰωάννης Κάντζας– γεννήθηκε στόν Πειραιᾶ ἀπό ἀπλοῦς, εὐλαβεῖς καί ἐναρέτους γονεῖς, τόν Χρῆστο καί τήν Χρυσούλα, τό 1955. Εἶχε ἀκόμη ἓνα ἀδελφό, νεώτερο, τόν Παρασκευᾶ, ὁ ὁποῖος κρῖμασιν οἷς οἶδε Κύριος ἐφονεύθη σέ τροχαῖο δυστύχημα παραμονές τοῦ γάμου του σέ ἡλικία μόλις 25 ἐτῶν.

Ἐπ. Νικόδημος ἀπό πολύ μικρή ἡλικία ἐπόθησε τήν ἀγγελική ζωή τῶν μοναχῶν. Ἦταν ἐκ κοιλίας μητρός ἀφωρισμένος γιά νά ἀφιερωθῆ στήν λατρεία τοῦ Θεοῦ. Ἐγνώρισε τόν σεβαστό Γέροντά μας στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀρμᾶ Χαλκίδος τό 1972, ὅταν ὁ Γέροντας ἦταν ἡγούμενος σ' αὐτήν. Ἀπό νεαρᾶς ἡλικίας διεκρίνετο γιά τήν εὐλάβειά του, τόν θεῖο του ἔρωτα, τήν ἀγνότητά του, τήν σοβαρότητά του, τήν πίστη του στόν Θεό, τήν δοξολογική του στάσι ἀπέναντί Του, τήν ταπείνωσί του, τήν ὑπομονή του στίς θλίψεις, τήν ἀνυπόκριτη ἀγάπη του πρός ὅλους.

Εὐρισκόμενος ἤδη στήν ἐπιθανάτιο κλίνη ἐκμυστηρεύθηκε σέ κάποιον ἀδελφό: «Ἀπό μικρό παιδί πολύ ἀγάπησα τόν Θεό. Ζήλευα τούς ἁγίους Μάρτυρας καί τούς παρακαλοῦσα: “Ἁγιοι Μάρτυρες, σᾶς παρακαλῶ, δῶστε μου μία σταγονίτσα ἀπό τήν

ἀγάπη σας πρός τόν Χριστό”». Καί συνέχισε: «Ἀδελφέ μου, εἰλικρινά σοῦ λέγω. Αὐτό πού τότε ζητοῦσα, τώρα τό γεύομαι». Καί μετά ἀπό λίγο πρόσθεσε: «Δέν μποροῦσα νά καταλάβω τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου “ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός”. Εἰλικρινά σοῦ λέγω, ἀδελφέ μου, τώρα τόν ζῶ». Ἐλεγε τά λόγια αὐτά λίγο πρίν τήν κοίμησί του, ἐνῶ ἔφερε στό σῶμα του τά στίγματα τῶν παθημάτων πού ὑπέμεινε ἀπό ἀγάπη πρός τόν Χριστό καί τόν πλησίον. Θά μπορούσαμε νά διαβεβαιώσωμε ὅτι ὁ π. Νικόδημος ἐξεπλήρωσε μέ κάθε δυνατή τελειότητα τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ «ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου...καί τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Μάρκ. ιβ' 30-31). Δέν εἶναι λοιπόν παράδοξο πού ἀξιώθηκε νά λάβῃ μικρή γεῦσι ἀπό αὐτά πού οἱ Ἁγιοι ἔζησαν, ἐφ' ὅσον καί ὁ π. Νικόδημος ἀκολούθησε τό παράδειγμά των.

Τόν ἐνθυμεῖται ὁ Γέροντάς μας, ὅταν τόν πρωτοεγνώρισε στόν Ἁγιο Γεώργιο τῆς Χαλκίδος, ὡς ἓνα εὐλαδέστατο νέο, πού ἐστέκετο πλησίον κάποιου κίονος τοῦ ναοῦ, ὅλον ἐστραμμένο στόν ἑαυτό του καί προσευχόμενο μετά δακρῶν καί κατανύξεως, πού προεδήλωνε ἔτσι πρίν ἀπό τήν ἐναρξί τῶν μοναχικῶν ἀγωνισμάτων του τήν μετέπειτα θαυμαστή βιοτή του.

[...]

Ὅταν ἡ συνοδεία τοῦ Γέροντος μεταφυτευθῆκε ἀπό τόν Ἁγιο Γεώργιο Ἀρμᾶ Χαλκίδος στό Ἁγιον Ὄρος, τό καλοκαίρι τοῦ 1974, ὡς ἓνας ἐξ αὐτῶν καί ὁ π. Νικόδημος εὐρέθη στό Ἁγιον Ὄρος. Πιστός τηρητής τῶν ἐπιταγῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων σκέφθηκε ὅτι δέν θά μποροῦσε νά ξαναβγῆ ἀπό τό Ἁγιον Ὄρος. Γι' αὐτό καί δέν κατανόησε πῶς θά ἦταν δυνατόν νά βοηθῆ τούς ἄλλους, μέ ἔργα καί λόγους, πόθος πού

ὅπως προείπαμε κατέφλεγε ἀπό μικρᾶς ἡλικίας τὴν ψυχὴ του. Ὁμως ὁ Ἅγιος Θεὸς δὲν ἄφησε ἀνεκπλήρωτη οὔτε τὴν ἐπιθυμία του αὐτή.

Μετά τὴν κοίμησι τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τοῦ πατέρα του ἔμεινε μόνη καὶ ἀπροστάτευτη ἀνθρωπίνως ἢ μητέρα του, κ. Χρυσούλα, καὶ μάλιστα μέ πολλά καὶ σοβαρὰ προβλήματα ὑγείας, χωρὶς κάποιον συγγενῆ πού θά μπορούσε νά τὴν φροντίζη. Ὁ σεβαστός Γέροντάς μας, πού ἀγαπᾷ ὄχι μόνον τὰ πνευματικά του τέκνα ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς των, πού τὰ προσέφεραν στὸν Χριστό καὶ τὴν Παναγία, φροντίζοντας καὶ γιὰ τὴν κ. Χρυσούλα, ἀπέστειλε τὸν π. Νικόδημο στὴν πατρίδα του, τὸν Πειραιᾶ, γιὰ νά τῆς συμπαρασταθῆ. Βέβαια ὁ συμφύργμος τοῦ μοναχοῦ μέ τὸν κόσμον, καὶ μάλιστα γιὰ μακρὸ χρονικὸ διάστημα, εἶναι πρᾶγμα πολὺ ἐπικίνδυνον. Στὴν περίπτωσι ὅμως τοῦ π. Νικοδήμου ὁ Γέροντάς μας δὲν ἐδίστασε νά τὸν στείλῃ ἐν μέσῳ τῶν θορυβῶν τοῦ κόσμου, ἐμπιστευόμενος βέβαια στὴν πανσθενουργὸ θεία Χάρι ἀλλὰ καὶ στὴν ὑψηλὴ πνευματικὴ κατάστασι τοῦ π. Νικοδήμου, ἢ ὅποια ἦταν θεμελιωμένη στὴν ἀκράδαντη δάσι τῆς πίστεως στὸν Θεὸ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης στὸν Γέροντα. Καὶ δὲν ἀστόχησε στὴν ἀπόφασί του αὐτή. Συγχρόνως ὅμως καὶ ὁ π. Νικόδημος ἔβλεπε πίσω ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ Γέροντος τὸ σχέδιον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν θείαν νεῦσιν στὴν θεοφιλεῖ ἐπιθυμία του νά συμπαρίσταται στοὺς χειμαζομένους ἀδελφούς του ἐκ τοῦ κόσμου, τοὺς καταπονεμένους ἀπὸ τοὺς ποικίλους πειρασμούς καὶ τὰ βάσανα.

Ἐπὶ μία δεκαετία –μέχρι τὴν κοίμησίν της– παρέμεινε ὁ π. Νικόδημος κοντὰ στὴν μητέρα του, ὑπηρετώντας τὴν μέ αὐτοθυσία καὶ αὐταπάρνησιν καὶ ἔχοντας συνείδησιν ὅτι ἡ ὑπακοή του αὐτὴ εἶναι ἡ λογικὴ συνέχεια τῆς ὑπακοῆς του στὸν Γέροντά του

καὶ τὴν ἀδελφότητά του, συμφώνως πρὸς τίς μοναχικὰς του ὑποσχέσεις κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς κουρᾶς τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος. Διότι δὲν ἐξῆλθε αὐτεξουσίως στὸν κόσμον ἀλλ' ἐξ ὑπακοῆς.

[...]

Ὅσον καιρὸ παρέμεινε στὸν Πειραιᾶ, δὲν ἔπαυσε νά εὐεργετῆ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ μέ τὸ παράδειγμά του, τὰ ἔργα του καὶ τοὺς λόγους του. Τὰ λόγια του ἦταν πάντοτε θεοφιλεῖ. Ποτέ δὲν ἀργολογοῦσε οὔτε ἀστενεύοταν. Μιλοῦσε ἀτελείωτες ὥρες, εἴτε διὰ ζώσης εἴτε τηλεφωνικὰ, χωρὶς ὅμως ποτέ νά ἐκστομίζη πράγματα μάταια ἢ ψυχοβλαβῆ. Μοναδικὸς σκοπὸς του ἦταν πάντοτε ἡ ὠφέλεια τοῦ πλησίον. Ἀγαποῦσε ὅλους ὡς γνησίους ἀδελφούς του. Μέχρι τὰ τελευταῖα του, ἂν καὶ ἡ δύσπνοια τὸν δυσκόλευε νά ὁμιλῆ ἐλεύθερα, δὲν σταμάτησε νά διδάσκῃ, νά παρηγορῆ καὶ νά ἐνισχύῃ τοὺς ἄλλους.

Δὲν ὑστέρησε ὅμως καθόλου καὶ στὴν ἐμπρακτὴ ἐλεημοσύνη αὐτῶν πού εἶχαν ἀνάγκη. Θά μπορούσαμε ἀνεπιφύλακτα νά ἐπαναλάβουμε καὶ γιὰ τὸν π. Νικόδημον τὸν ψαλμικὸν λόγον: «ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. ρια' 9). Πέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια του πολλά πράγματα ἀξίας ἀλλὰ καὶ χρήματα πού τοῦ ἐμπιστεύονταν εὐλαβεῖς Χριστιανοί. Τὴν ἴδιαν στιγμὴ ὅμως τὰ ἐχάριζε ἀπλόχερα σέ ὅσους ἢ ἀγαπῶσα καρδιά του ἔκρινε ὅτι τὰ εἶχαν ἀνάγκη.

Ὅταν μετά τὴν κοίμησιν τῆς μητέρας του εὐρέθη καὶ πάλιν γιὰ λίγο στὸ Μοναστήριμα, συμπεριφερόταν σάν νά μὴν εἶχε λείψει καθόλου ἀπὸ τὴν Μονή, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι οὐδέποτε ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ Αὐτὴν νοερά καὶ καρδιακά.

Ἡ μακρὰ ἐνασχόλησίς του μέ τὰ προβλήματα τῆς ὑγείας τῆς μητέρας του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νά ἀσχοληθῆ μέ κάποια προβλήματα τῆς δικῆς του ὑγείας, τῶν ὁποίων

ή σοβαρότης από λάθος εκτίμησι τῶν ἰατρῶν δέν εἶχε γίνει ἀντιληπτή. Ὅταν ὁμως μετά τήν κοίμησι τῆς μητέρας του θέλησε νά ἀσχοληθῆ πιό προσεκτικά μέ αὐτά, διεγνώσθη βαρεία καρδιακή ἀνεπάρκεια τελικοῦ σταδίου. Ἀνθρωπίνως ἡ μόνη δυνατή θεραπεία πού ὑπῆρχε ἦταν ἡ μεταμόσχευση καρδίας. Ὅμως παρά τίς ἐπανελημμένες προτάσεις τῶν ἰατρῶν μέχρι καί τήν τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς του, δέν δέχθηκε νά μεταμοσχευθῆ. Ἀγαποῦσε καί ἐχαίρετο τήν ζωή. Μέ πολύ μεγάλη σχολαστικότητα τηροῦσε τίς ὁδηγίες τῶν ἰατρῶν, θεωρώντας τήν ἀμέλεια ὡς ἐφάμαρτη κατά τόν ἀποστολικό λόγον «οὐκ οἶδατε ὅτι ναός Θεοῦ ἐστε καί τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός» (Α΄ Κορ. γ΄ 16). Ἐλεγε χαρακτηριστικά: «Θέλω νά ζήσω. Βάλτε μου τήν τεχνητή καρδιά ἢ ὅ,τι ἄλλο τεχνικό μέσο διαθέτει ἡ ἐπιστήμη. Ὅμως ποτέ δέν πρόκειται νά δεχθῶ μία καρδιά πού θά προέρχεται ἀπό ἕνα “ἐγκεφαλικά νεκρό”, ὁ ὁποῖος γιά μένα δέν εἶναι νεκρός ἀλλά ζῶν καί βαρύτερα πάσχων ἀσθενῆς». Τήν πεποίθησί του αὐτή, τήν ὁποία πολλές φορές εἶχε ὑπερασπισθῆ στό παρελθόν, πρίν ἀκόμη ἐμφανισθῆ τό πρόβλημα τῆς ὑγείας του, ὑπεστήριξε καί τώρα μέ ἀπόλυτη εἰρήνη καί σταθερότητα ἀλλά καί μέ τό παράδειγμά του.

Ὁ π. Νικόδημος αἰσθανόταν τό «᾿Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο» σάν «δεύτερο μοναστήρι του», ὅπως χαρακτηριστικά ἔλεγε. Ἀγαποῦσε ὅλους τούς ἐργαζομένους στό Ἰδρυμα, ἰατρούς, νοσηλευτικό καί ὑπηρετικό προσωπικό, ἀλλά καί πολύ ἠγαπᾶτο ἀπό αὐτούς.

[...]

Ὅμως καί ὁ π. Νικόδημος παραμένοντας στό «᾿Ωνάσειο» βοήθησε πολύ μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ καί τούς ἀσθενεῖς καί τούς συνοδούς των καί τό νοσηλευτικό προσωπι-

κό του. Ἡ ὑπερβάλλουσα ἀγάπη τοῦ π. Νικόδημου γιά τόν Θεό ξεχείλιζε ὡς ποταμός μέ γλυκύρονα νάματα καί ἀγκάλιαζε κάθε εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πού τόν ἐπλησίαζε. Δέν ὑπῆρχε ψυχῆ πονεμένη, λυπημένη, ταραγμένη, συγχυσμένη, πού νά ἐφυγε ἀπό κοντά του χωρίς νά λάβῃ θάσλαμο, παρηγορία καί ἀνάπαυσι. Ἦταν πολύ συνηθισμένη στά χεῖλη του ἡ φράσις: «Νά χαίρεσαι! Νά χαίρεσαι!» πού ἀπηύθυνε πρὸς ὅλους.

[...]

Ἡ ἀσθένεια τοῦ π. Νικόδημου ἦταν πολύ δασανιστική, λόγω τῆς μεγάλης δυσπνοίας ἀκόμη καί ἐν ἡρεμίᾳ, πού δέν τοῦ ἐπέτρεπε οὔτε καί τόν ὕπνο. Παρά τήν ταλαιπωρία, τίς ἀϋπνίες καί τήν σαφῆ γνώσι ὅτι ὁ θάνατος πλησιάζει, ἐδασίλευε μονίμως στήν ψυχῆ του ἡ θεϊκή χαρά, τῆς ὁποίας ἔκανε κοινωνούς ὅλους ὅσους τόν προσήγγιζαν. Τόν τελευταῖο καιρό τραγουδοῦσε πολύ συχνά μέ πολλή χάρι ἕνα τραγουδάκι, ἐκφραστικό τῶν διωμάτων του: «᾿Ομορφή μικρῆ βαρκούλα, γιά πού ἔβαλες πανί, ἔχει θάλασσα κι ἀγέρα, δέν φοδᾶσαι μοναχῆ; Μή μέ δλέπετε μικρούλα κι ἀραγμένη στό γιαλό, τ΄ ὄνομά μου εἶναι πίστις καί τά κύματ΄ ἀψηφῶ...».

[...]

Τόν π. Νικόδημο ἐπισκέφθηκε στό «᾿Ωνάσειο» καί ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ. Πολύ χάρηκε, ἐνισχύθηκε καί παρηγορήθηκε ἀπό τήν ἐπίσκεψι αὐτή. Συγχρόνως δρῆκε τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσῃ τήν εὐγνωμοσύνη του στόν Σεβασμιώτατο γιά τό πολυσχιδές ποιμαντικό ἔργο του στήν Ἐπαρχία του καί νά τόν ἐνθαρρύνῃ στούς πεπαρησιασμένους ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας καί κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀγῶνας του.

Ὅμως πολύ σύντομα ὁ π. Νικόδημος καθηλώθηκε στήν ἐπιθανάτιο κλίνη μέ πολύ ἰσχυρούς πόνους καί βαρεῖα δύσπνοια. Ὅμως ἡ θεολόγος γλῶσσα του δέν ἔπαυε

νά κελαηδῆ ὕμνους καί δοξολογίες στόν Θεό. Ἐλεγε μέ φωνή σθημένη καί συνεχῶς διακοπτομένη ἀπό τήν δύσπνοια: «Μέ ἔρωτοῦν: “Γιατί π. Νικόδημε ὄλες οἱ συμφορές σέ σένα; Θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ πατέρα, βαρειά ἀσθένεια τῆς μητέρας, ἀπομάκρυνσις ἀπό τήν ἀγαπημένη σου Μονή, βαρειά καί ἀνίατη ἀσθένεια;”. Καί ἐγώ τούς ἀπαντῶ: “Γιατί πολύ μέ ἀγαπᾷ ὁ Χριστός. Καί ἐγώ πολύ Τόν ἀγαπῶ. Πολύ Τόν ἀγαπῶ”» καί συνέχισε κλαίων μέ τά δάκρυα τοῦ θείου ἔρωτος. Λίγο ἀργότερα πάλι ἔλεγε: «Μέσα ἀπό τόν θυθό τῆς πολυκύμαντης ζωῆς μου αἰσθάνομαι χαρά, εἰρήνη, δοξολογία, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη, τόν Χριστό. Τώρα χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου». Αὐτά ἦταν καί τά τελευταῖα λόγια τοῦ π. Νικοδήμου. Μετά ἀπό λίγο ἡ τρισευλογημένη καί χαριτωμένη καρδιά τοῦ π. Νικοδήμου ἔπαυσε νά πάλῃ.

Ὁ θάλαμός του γέμισε ἀπό τό προσωπικό τοῦ Νοσοκομείου. Ὅλοι ἔτρεξαν γιά νά διαδηλώσουν μέ τόν τρόπο τους τόν θαυμασμό καί τήν ἐκτίμησί τους πρὸς τόν ταπεινό μοναχό π. Νικόδημο, τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ πού ἔθεσε ὡς στόχο τῆς ζωῆς του ὄχι τό ἴδιον ὄφελος ἀλλά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀνάπαυσι τοῦ ἀδελφοῦ, τόν ἄνθρωπο πού παρά τίς μεγάλες δοκιμασίες του δέν ἔπαυσε οὐδέ ἐπί στιγμὴν νά δοξολογῇ τόν Θεό, τόν ἄνθρωπο τῆς ἀκραδάντου πί-

στεως καί ἐλπίδος στόν Θεό, πού ἐστάλη ἀπό τόν Θεό κατὰ τίς πονηρές ἡμέρες μας γιά νά μᾶς δείξῃ μέ τό παράδειγμά του τήν ὁδό τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας. Γι’ αὐτό δέν εἶναι παράδοξο ὅτι ὁμολογήθηκε ἀπό τοὺς θεράποντες του ὅτι «δέν πέρασε ἄλλος ἄρρωστος ἀπό τό Ὠνάσειο σάν τόν Νικόδημο». Καί ὁ ἀγαπητός του ἰατρός, κ. Γ.Α., μετά τήν Ἀγρυπνία-κηδεῖα, πού ἐτελέσθη στόν Ἱ. Ναό τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Πειραιᾶ, ἐξέφρασε τήν θερμὴ ἐπιθυμία νά συγκεντρώνονται ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν ὅσοι ἐγνώρισαν τόν π. Νικόδημο, γιά νά τόν θυμούνται καί νά ἀνανανεώνουν μέσα τους ὅλα αὐτά πού ἔζησαν κοντά του. Ὁ ἴδιος σέ ἄλλη στιγμή εἶχε πει: «Πολύ μοῦ μιλά στήν καρδιά αὐτός ὁ ἄνθρωπος».

Μετά τήν νυκτερινὴ ἀκολουθία στόν Πειραιᾶ τό σκηνώμα του μετεφέρθη στήν Ἱερά Μονή μας, ὅπου ἐπανελήφθη ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία.

Τό σκηνώμα τοῦ π. Νικοδήμου ἐναπετέθη στό κοιμητήριο τῆς Μονῆς προσδοκώντας «ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ἡ δέ ψυχὴ του χαίρεται καί ἀγάλλεται «ἐν χώρα ζώντων» καί «ἐν σκηναῖς δικαίων», ἔνθα καταλάμπει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον θερμῶς ἐξ ὅλης ψυχῆς καί καρδίας ἠγάπησε.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καί ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν π. Νικόδημε!

Μέ βάση τόν νόμο 3984/2011 ἀπό 1ης Ἰουνίου 2013 ὄλοι οἱ Ἕλληνες, **χωρὶς νά ἐρωτηθοῦμε**, θά θεωρούμεθα δότες ὀργάνων πρὸς μεταμόσχευσι. Γι’ αὐτό τό θέμα ὑπάρχει στό παρόν τεῦχος τῆς «Π» σχετικό ἄρθρο, πού φιλοξενεῖται στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ἰνστιτούτου Καταναλωτῶν (IN.KA.), inka.gr. Ἐπίσης ὑπάρχει ἐνθετο σχετικό ἐντυπο τοῦ IN.KA., προκειμένου νά πᾶμε ὄλοι νά δηλώσουμε ΟΧΙ στή φασιστική καί ἀντισυνταγματική «εἰκαζόμενη συναίνεσι», μέ τήν ὁποία θεωρούμεθα ὄλοι οἱ Ἕλληνες ὑποψήφιοι δότες, χωρὶς νά ἐρωτηθοῦμε.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Πρωτ. Γεωργίου Χρ. Εύθυμιου, Ἐπικ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἡ θέση τοῦ θεολόγου καί τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος στήν ἐκπαίδευση*, σσ. 72, σχ. 17 x 24 ἐκ.

Μέ πολύ ἐνδιαφέρον διαβάσαμε τό νέο χρήσιμο καί περιεκτικό πόνημα τοῦ π. Γεωργίου Εὐθυμίου, Ἐπικούρου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὅπως σημειώνει ὁ συγγραφέας στόν Πρόλογο τοῦ ἔργου του: «Ἡ ἐργασία αὐτή ἀποτελεῖ συμβολή στόν συνεχιζόμενο διάλογο καί ἀπευθύνεται σέ κάθε καλοπροαίρετο ἀναγνώστη, ὁ ὁποῖος ἔχει συνείδηση τῶν προβλημάτων τῆς παιδείας καί ἀναζητεῖ διέξοδο εἰς αὐτά, πρὸς ὄφελος τῶν ἐπί δεκαετίες ταλαιπωρουμένων μαθητῶν καί μαθητριῶν. Ἐπίσης, ἀποτελεῖ καί κατάθεση ὀφειλῆς πρὸς τοὺς χιλιάδες φοιτητές καί φοιτήτριές μας, οἱ ὁποῖοι ὡς διδάσκαλοι

πλέον τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος στήν ἐκπαίδευση ἀγωνίζονται μέ ἀγάπη, διά τῆς μαρτυρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά βοηθήσουν τοὺς διδασκομένους νά βροῦν τήν ταυτότητά τους».

Ἡ δομή τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ ἑξῆς:

Μετά τόν Πρόλογο καί τήν Εἰσαγωγή, ἀναπτύσσονται τά περὶ τοῦ χαρακτηῆρος, τοῦ σκοποῦ καί τῆς ἀναγκαιότητος διδασκαλίας τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος. Στή συνέχεια ἀναιροῦνται κάποιες ἐνστάσεις πού προβάλλονται ἐπί τῶν ἀνωτέρω θεμάτων.

Ὁ συγγραφέας κατόπιν παρουσιάζει τίς προϋποθέσεις καρποφόρου διδασκαλίας τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος.

Τό Κύριο Μέρος τοῦ βιβλίου κλείνει μέ τήν παρουσίαση ἄλλων τομέων δράσεως τοῦ διδασκάλου τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος.

Ἀκολουθεῖ ὁ Ἐπίλογος, ὅπου συνοψίζονται τά συμπεράσματα τῆς πραγματείας.

Οἱ σχετικές μέ τό θέμα ὑπουργικές ἐγκύκλιοι παρατίθενται σέ Παράρτημα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἔ ΣΧΟΛΙΑ

Ἑλληνική Κυβέρνηση μέ ἔδρα τό Βερολίνο!

Ἀπίστευτο καί ὁμως ἀληθινό!

Στό Φ.Ε.Κ. 3/8.1.2013 γιά τόν «Καθορισμό βαθμίδων ἐπαγγελματικῶν προσόντων...» πρὶν ἀπό τίς ὑπογραφές τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί τῶν συναρμοδίων ὑπουργῶν στή σελίδα 138 ὡς τόπος ἀναφέρεται ὄχι ἡ

Ἀθήνα ἀλλά τό Βερολίνο! Γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές δεῖτε τήν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου www.et.gr

«Ἐκκλησιαστικός Καπποδίστριας»

Παραθέτουμε, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντός του, ρεπορτάζ ἀπό τήν ἐφημ. *Τό Παρόν*

(11.11.2012) για τό «πονηρό» θέμα του «Ἐκκλησιαστικοῦ Καποδίστρια».

«Ὁργανωμένο σχέδιο, πού θά προκαλέσει τή συγχώνευση ἑκατοντάδων ἐνοριῶν καί ἐν τέλει καί ὀλόκληρων Μητροπόλεων, φοβοῦνται στήν Ἐκκλησία ὅτι δρομολογεῖ ἡ “τροϊκά”. Τά κενά, πού δημιουργοῦνται διαρκῶς αὐξάνονται. Για τό 2012, τό ὑπουργεῖο Παιδείας ἐνέκρινε τήν πρόσληψη μόλις ἑβδομήντα κληρικῶν. Τήν ἴδια στιγμή θά συνταξιοδοτηθοῦν περισσότεροι ἀπό διακόσιοι ἱερεῖς.

Μέ τόν συγκεκριμένο ἀριθμό καλύπτεται μία θέση σέ κάθε Μητρόπολη καί τό πρόβλημα γίνεται ἀκόμη πιό ἐμφανές στά χωριά τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ἕνας ἱερέας ἐξυπηρετεῖ τρία καί τέσσερα χωριά. Τό συγκεκριμένο “καθεστῶς” θά ἰσχύσει, ὅπως προβλέπει τό τελευταῖο Μνημόνιο, πού ψηφίστηκε τήν περασμένη Τετάρτη στή Βουλή, τοῦλάχιστον μέχρι τό 2016.

Τό πρόβλημα ὁμως δέν εἶναι μόνο στόν ἀριθμό τῶν ἱερέων, πού οἱ Μητροπολίτες προσπαθοῦν νά τόν καλύψουν μέ τίς χειροτονίες ἄμισθων κληρικῶν. Αὐτό πού φοβοῦνται περισσότερο εἶναι τί θά ἀκολουθήσει μετά τήν **ἀξιολόγηση τῶν κληρικῶν**, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ξεκινήσει. Οἱ ἱερεῖς παρέλαβαν πρόσφατα ἀπό τό ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν τά ἀπαραίτητα ἔγγραφα, τά ὁποῖα πρέπει νά συμπληρώσουν καί νά ἐπιστρέψουν στίς Μητροπόλεις μέχρι τό τέλος τοῦ ἔτους. Σέ αὐτά καλοῦνται νά συμπληρώσουν τίς σπουδές τους, τήν προὔπηρεσίαν τους, τά προβλήματα, πού ἀντιμετωπίζουν στό ποιμαντικό τους ἔργο ἀλλά καί νά δώσουν τόν βαθμό, πού πιστεύουν ὅτι ἀξίζει νά πάρει ὁ ...ἑαυτός τους! [Σημ. «Π»: Τί βαθμό ἄραγε θά ἔδωζαν οἱ ἅγιοι στόν ἑαυτό τους; Πῶς θά «αὐτοαξιολογοῦνταν» ὁ ἅγιος παπα-Νικόλας Πλανᾶς;] Ἐξιολογοῦνται ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, μέ καθαρά τεχνοκρατικά κριτήρια, χωρίς νά προ-

μετροῦνται ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τοῦ “ἐπαγγέλματος”. Τά ἔγγραφα, ὅταν συμπληρωθοῦν, θά τά παραλάβουν οἱ πρωτοσύγκελλοι ἢ οἱ ἀρχιερατικοί ἐπίτροποι καί στή συνέχεια θά γίνεῖ ἡ τελική ἀξιολόγηση ἀπό τοῦς Μητροπολίτες.

Πολλοί ἱερεῖς, ἀλλά καί Μητροπολίτες ἀνησυχοῦν ὅτι αὐτή ἡ ἐσωτερική διαδικασία δέν εἶναι ἀπλή ὑπόθεση, ἀλλά ὑποκρύπτει ἄλλες σκοπιμότητες».

Ἔχουν ἄλλα σχέδια;

«Στό ἐσωτερικό τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν πολλοί, πού δέν κρύβουν τόν προβληματισμό τους καί θεωροῦν πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ἡ Ἱεραρχία ἔχουν ἤδη “παγιδευτεῖ” ἀπό τήν “τροϊκά”, ἀποδεχόμενοι τήν ἀξιολόγηση.

“Ὁ ἱερέας ἐνός χωριοῦ ἀντιμετωπίζεται, ὅπως καί ὁ δάσκαλος. Ὅπως στά χωριά συγχωνεύονται τά σχολεῖα καί οἱ μαθητές ἐνοποιοῦνται, ποιός μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι δέν θά γίνεῖ τό ἴδιο καί μέ τίς ἐνορίες, πού ἔχουν μόλις δέκα καί εἴκοσι ἐνορίες”, ἀναρωτῆται κληρικός μέ πολυετή ἐμπειρία σέ μεγάλες διοικητικές θέσεις. “Ὁ κληρικός, πού θά δηλώσει στήν ἀξιολόγηση ὅτι δέν ἔχει κόσμο, γιά νά κάνει, π.χ., κατηχητικά σχολεῖα ἢ μεγάλο ποιμαντικό ἔργο, ἐλλείψει ἀνθρώπων, θά ἀξιολογηθεῖ ἀπό ἕνα κομμάτι χαρτί, χωρίς νά ἔχουν ὑπολογιστεῖ οὔτε οἱ σπουδές του οὔτε ἡ ἐμπειρία του. Γιατί αὐτά εἶναι ὑποκειμενικά στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας”, συμπληρώνει.

“Ποιός μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι τό ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν στό τέλος δέν θά ζητήσῃ τή συγχώνευση ἐνοριῶν, ὅπως συγχωνεύονται οἱ ἐφορίες, τά νοσοκομεῖα καί ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ.;

«Τά ράσα σοκάρουν τίς παπαδιές»

Διαβάζουμε στήν ἱστοσελίδα ieronima.gr

ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰαπωνίας κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος κ. Ἄνθιμος, μιλώντας στήν ὁμογενειακή ἐφημ. Ἰαπωνία, εἶπε μεταξύ ἄλλων ὅτι «Τά ράσα, τά καλυμμαύχια καί οἱ γενειάδες σοκάρουν τίς παπαδιές».

Σχόλιο «Π»: Δέν θέλουμε νά τό πιστέψουμε, γι' αὐτό καί περιμένουμε μιά διάψευση.

Βάσω Βουγιούκα: Ἡ σημαία δέν πουλιέται!

Μεταφέρουμε τήν ἐξῆς εἶδηση ἀπό τό διαδίκτυο μέ ἡμερομηνία 24 Δεκεμβρίου 2012:

«Ἄλλοι ξεπουλιοῦνται (βλέπε πολιτικούς κ.ἄ) καί ἄλλοι δέν διανοοῦνται οὔτε κἄν γιά 500.000 εὐρώ νά πουλήσουν τά πιστεύω τους. Μιά ἀπό αὐτούς εἶναι ἡ Ἑλληνίδα πρωταθλήτρια τῆς ξιφασκίας Βάσω Βουγιούκα, ἡ ὁποία, ὅπως ἀποκάλυψε, εἶχε δεχθεῖ πρόταση ἀπό τούς Τούρκους νά ἀγωνιστεῖ μέ τό μέρος τῆς Τουρκίας γιά 500.000 εὐρώ τό χρόνο.

Σέ συνέντευξή της μάλιστα ἀναφέρει ὅτι οἱ Τούρκοι τῆς εἶπαν ὅτι θά πρέπει νά κάνει “λευκό γάμο”, προκειμένου νά πάρει τήν τουρκική ὑπηκοότητα καί νά ἀμοίβεται κυριολεκτικά μέ χρυσό σέ κάθε ἀγώνα πού θά τούς ἐκπροσωπεῖ. Ἐκείνη ἀρνήθηκε καί ἄς παίρνει μόνο 500 εὐρώ τό μήνα “πολεμώντας” γιά τήν Ἑλλάδα! ».

Πρωθυπουργός Ἰωάννης Σαμαρᾶς: πλαστικό χρέμα γιά νά καταπολεμηθεῖ ἡ φοροδιαφυγή.

Ὅπως διαβάζουμε στό blog Κλασσικοπερίπτωση:

Στήν ὁμιλία του στό «Ἑλληνοαμερικανικό Ἐπιμελητήριο» τόν Δεκέμβριο 2012 ὁ

πρωθυπουργός κ. Σαμαρᾶς εἶπε ὅτι, γιά νά παταχθεῖ ἀποτελεσματικά ἡ φοροδιαφυγή, ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι ἡ καθιέρωση τοῦ πλαστικοῦ χρέματος, ὁπότε ὁ Φ.Π.Α. θά ἀποδίδεται αὐτομάτως κατά τήν ὥρα τῆς συναλλαγῆς.

Καί σχολιάζει ἡ Κλασσικοπερίπτωση: «Ἐκεῖ πού εἶπαμε “Δόξα σοι ὁ Θεός” μέ τήν εἰσήγηση τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐσωτερικῶν, δημόσιας διοίκησης καί ἠλεκτρονικῆς διακυβέρνησης κ. Μανούσου Βολουδάκη, νά μὴν ὑπάρχει ἐνσωματωμένο microchip στίς νέες ταυτότητες, λέμε “Βόθηα, Παναγιά μου” μέ τίς δηλώσεις τοῦ κ. Σαμαρᾶ γιά τήν ἐπί τῆς οὐσίας ἐφαρμογή τῆς “ἀχρηματίας κοινωνίας”.

Νά πῶς ἔρχεται λοιπόν ἡ “κάρτα τοῦ πολίτη” τοῦ Γ.Α.Π. μέ ὅλη της τήν ἰσχὺ καί φρίκη».

Κι ὁ πάπας στό κόλπο: Ταυτότητες μέ τσιπάκι γιά τό Βατικανό.

Ὅπως διαβάζουμε στό blog id-ont: μέ ἡμερομηνία 4.12.2012: «Μάθαμε σήμερα ὅτι τό Βατικανό ἔχει ἀποφασίσει νά χρησιμοποιήσει μία Κάρτα ὡς ταυτότητα, ἡ ὁποία ἔχει ἓνα μικρο-τσιπ ἐνσωματωμένο στό ἐσωτερικό της καί ἡ ὁποία εἶναι ἱκανή νά χρησιμοποιηθεῖ ὡς συσκευή ἐντοπισμοῦ. Αὐτὴ ἡ κάρτα θά δοθεῖ στόν κληρο καί τούς ἐργαζομένους στό Βατικανό.

Μιά πηγὴ μέσα στό Βατικανό ἀναγνώρισε ὅτι εἶχαν ἀρχίσει νά σκέφτονται αὐτὴ τήν Κάρτα ἐδῶ καί χρόνια, ἀλλὰ ἀρνήθηκε νά δώσει ὅποιοσδήποτε λεπτομέρειες σχετικά. Ἡ κοινὴ ὀνομασία τῶν ἐν λόγω συσκευῶν εἶναι RFID ἢ Radio Frequency Identification (Ταυτοποίηση μέσῳ Ραδιοσυχνότητων).

Ἡ ἔκδοση αὐτῶν τῶν Καρτῶν θά πραγματοποιηθεῖ κατά πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ

τήν 1η Ίανουαρίου 2013. Τό Βατικανό βλέπει τήν ανάγκη για κάρτες πού παρακολουθούνται, λόγω τῆς καταδίκης ἑνός ἀτόμου για κλοπή ἰδιωτικῶν ἐγγράφων τοῦ ποιντίφικα καί τή διαρροή τους σέ ἕναν Ἰταλό δημοσιογράφο σέ μιὰ “ἐνοχλητική παραβίαση τῆς ἀσφάλειας, πού συγκλόνησε τό Βατικανό νωρίτερα αὐτό τό ἔτος”, σύμφωνα μέ τήν ἐφημερίδα *The Telegraph*».

Καί σχολιάζει τό id-ont: «? Αφοῦ “εἶχαν ἀρχίσει νά σκέφτονται αὐτή τήν Κάρτα ἐδῶ καί χρόνια”, μήπως ἡ διαρροή ἔγινε σκόπιμα, για νά ὑπάρξει ἀφορμή νά δοθεῖ;».

Ἐπίσκοπος ὑπέρ τῆς Παγκόσμιας Κυβέρνησης

Στήν ἱστοσελίδα «Κόκκινος Οὐρανός» διαβάζουμε ὅτι ὁ σημερινός πάπας Βενέδικτος 16ος σέ ὁμιλία του στίς 3 Δεκεμβρίου 2012 «ἔκανε ἐκκλήση για τή δημιουργία μιᾶς Παγκόσμιας Κυβέρνησης καί μιᾶς Νέας Παγκόσμιας Τάξης». Βέβαια τό εἶπε πιό κομπιά. Μίλησε για μιὰ «Παγκόσμια Ἀρχή» «πού θά ἐργασθεῖ για τό καλό».

Θυμίζουμε ὅτι παρόμοια πράγματα εἶχε πεῖ ὁ πάπας καί τό 2010, ζητώντας τότε «τή δημιουργία μιᾶς νέας Κεντρικῆς Παγκόσμιας Τράπεζας».

Κι ὁ Ἀχμαντιντζάντ στό κόλπο: Νέα Ἡλεκτρονική Ταυτότητα θά δοθεῖ στούς Ἰρανοῦς!

Στό πολύ ἐνημερωμένο καί ἔγκυρο id-ont διαβάζουμε καί τά ἑξῆς:

«Ὁ γνωστός σέ ὄλους μας Ἀχμαντιντζάντ θά δώσει στούς Ἰρανοῦς ἡλεκτρονική ταυτότητα. Αὐτή θά λειτουργεῖ ὡς διαβατήριο, βιβλιάριο υγείας, πιστωτική κάρτα, δίπλωμα ὁδήγησης, κάρτα για πρόσβαση

στό internet, κάρτα πρόσβασης στίς δημοσιες ἡλεκτρονικές ὑποδομές (ἡλεκτρονική διακυβέρνηση) κλπ. κλπ.

Πρόκειται για τήν ἴδια ἀκριβῶς κάρτα πού ὀραματίσθηκε για τοῦς Ἑλληνες ὁ Γιῶργος Παπανδρέου (Κάρτα τοῦ Πολίτη) καί θά ὑλοποιήσῃ ὁ Ἀντώνης Σαμαρᾶς, για τήν ἴδια ἀκριβῶς κάρτα πού θά δημιουργήσῃ ὁ Πούτιν για τοῦς Ρώσους, για τήν κάρτα στήν ὁποία θά μετεξελιχθεῖ ἡ Γερμανική Κάρτα τοῦ Πολίτη.

Παγκόσμιο-πλανητικό σχέδιο τό ὁποῖο ὑλοποιεῖται ἀπό ἄκρου σέ ἄκρο τῆς γῆς. Ἐνα σχέδιο πού λατρεύουν ὄλοι οἱ ἡγέτες, εἴτε πρόκειται για θρησκευτικούς δικτάτορες, εἴτε για νόμιμα ἐκλεγμένους πρωθυπουργούς, εἴτε για ἐκλεγμένους προέδρους μέ ὑπερεξουσίες. Πρόκειται για μόδα πού φοριέται μέ ὄλα τά χρώματα».

Τηλεοράσεις-κατάσκοποι

Μᾶς ἐνημερώνουν φίλοι ἀναγνώστες ὅτι οἱ πιό ἐξελιγμένες τεχνολογικά τηλεοράσεις, ἔχουν τή δυνατότητα νά σδῆνουν, ἐάν ὁ τηλεθεατής δέν τίς παρακολουθεῖ, καί ἔτσι γίνεται οἰκονομία στό ρεῦμα.

Αὐτή ὁμως ἡ δυνατότητα τῆς τηλεοράσεως –ἐάν ὄντως ὑπάρχει– μήπως προϋποθέτει πολύ ἀπλά ὅτι ὁ τηλεθεατής εἶναι ὑπό παρακολούθηση;

Ἄς δάλουμε τό μυαλό μας νά δουλέψῃ καί ἄς ποῦμε ΟΧΙ στίς τηλεοράσεις-κατασκόπους.

Ἐσκάσε ἡ βόμβα για Λαυρεντιάδη-Κυριακίδη

Ἡ «Π» ἔγραφε καί ξανάγραφε, ἀλλά δέν ἴδρωσε τό αὐτί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν στήν Ἑλλάδα καί στό Ἐξωτερικό

(κυρίως στό Πατριαρχείο Ἱεροσολύμων), πού φόρτωναν μέ παράσημα καί τιμητικές διακρίσεις τόν Λαυρέντη Λαυρεντιάδη καί τόν Πέτρο Κυριακίδη, ἐπειδή οἱ δύο τελευταῖοι ἔδιναν κάποιες χορηγίες σέ ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα.

Καί ξαφνικά ἡ δόμβα ἔσκασε. Στή φυλακή ὁ Λ. Λαυρεντιάδης μέ βαρεῖες κατηγορίες νά ἐκκρεμοῦν εἰς βάρος του. Ἐνῶ ὁ Πέτρος Κυριακίδης κρύβεται, γιά νά μήν τόν συλλάβουν.

Ὅπως γράφει ἡ ἐφημ. *Τό Παρόν* (23.12.2012, σ. 9) «Πολύ δάθος ἔχει ἡ ἱστορία Λαυρεντιάδη. Δέν πρόκειται γιά μιὰ ἀπλή ἐπιχειρηματική ἀπάτη, πού φτάνει σέ δισεκατομμύρια εὐρώ πού κλάπηκαν καί τόν λογαριασμό τελικά θά τόν πληρώσει ὁ ἑλληνικός λαός. Ἐχει μεγάλες ἄκρες, πού φτάνουν μέχρι τήν Οὐάσινγκτον! Καί δέβαια ἀκουμπᾶνε καί κομμάτια τοῦ πολιτικοῦ μας προσωπικοῦ!».

Ἐνῶ ἡ *Realnews* (22.12.2012, σ. 31) σημειώνει ὅτι τό κατηγορητήριο ἐναντίον τοῦ Πέτρου Κυριακίδη καί ἄλλων συνεργατῶν τοῦ Λ. Λαυρεντιάδη ἀναφέρει καί τά ἑξῆς: [Κατηγορεῖσθε ὅτι] «συγκροτήσατε καί ἐνταχθήκατε ὡς μέλη σέ δομημένη καί μέ διαρκῆ δράση ὁμάδα, ἐπιδιώκοντας τή διάπραξη κακουργημάτων».

Σύμφωνα μέ τό κατηγορητήριο, «ὁ Πέτρος Κυριακίδης συνδέεται στενά μέ τόν Λ. Λαυρεντιάδη, ἀφοῦ ὑπῆρξε στενός συνεργάτης του, διευθύνων σύμβουλος στήν ἐταιρεία ALAPIS, ἐνῶ ἀπό τό 2006 ἦταν βασικός μέτοχος τῆς EBIKA A.E., πού ἀπορροφήθηκε τό 2007 ἀπό τή VETERIN, ἡ ὁποία μετεξελίχθηκε στήν ἐταιρεία ALAPIS».

**Ἐφορολόγητα τά σκάφη.
Τεκμήριο τά παιδιά!**

Γράψαμε καί στό προηγούμενο τεῦχος

τῆς «Π» γιά τήν προκλητική καί ἐθνικά αὐτοκτονική διάταξη πού ψηφίσθηκε στό πλαίσιο τῶν ἐπαχθῶν οἰκονομικῶν μέτρων. Μέ δάση αὐτή τή διάταξη τό νά ἔχεις παιδιά εἶναι τεκμήριο ὅτι ἔχεις χρήματα. Ὅπως π.χ. εἶναι τεκμήριο τό νά ἔχεις πολυτελῆ αὐτοκίνητα καί βίλες. Ἡ νεώτερη καί πιό προκλητική ρύθμιση εἶναι ὅτι (μετά ἀπό ἀντιδράσεις τῶν λεγομένων σκαφάτων) δέν θά φορολογοῦνται τά σκάφη ἀναψυχῆς μέχρι μήκους δώδεκα μέτρων. Τά παιδιά ὅμως θά φορολογοῦνται. Ντροπή τους!

**«Τό κέρδος
τῆς Κυριακῆς εἶναι κατηγορημένον»**

Μέ νομοθετική ρύθμιση τοῦ Ἐπουργείου Ἀνάπτυξης καταργεῖται ἡ Κυριακή ἀργία, γιά τήν τόνωση δήθεν τῆς ἀγορᾶς.

Μάλιστα ὁ λίαν προβαλλόμενος ἀπό τά καθεστωτικά Μ.Μ.Ε, ὑπουργός Ἀνάπτυξης κ. Κωστής Χατζηδάκης ἐδήλωσεν ὅτι «Ἡ κυβέρνηση...δέν θά ἀφήσει ἐκείνους, πού ἀπλά καί μόνο φοβοῦνται τό καινούργιο πολλές φορές χωρίς κανένα λόγο, νά κρατήσουν τή χώρα στό παρελθόν. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά προχωρήσει μπροστά...».

Ἄς ἔχουν ὑπ' ὄψη τους οἱ ἀντίχριστιανές, πού τό σοφίσθηκαν καί τό νομοθέτησαν, ὅτι «τό κέρδος τῆς Κυριακῆς εἶναι κατηγορημένον», καθώς τονίζει ὁ δάσκαλος τῆς Ρωμοσύνης μας νέος ἱερομάρτυς Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός.

Οἱ Ἑβραῖοι, ὡς γνωστόν, ἔδωσαν χρήματα στόν Κούρτ πασᾶ γιά νά κρεμάσει τόν Ἅγιο, ἐπειδή οἱ Ἑβραῖοι ζημιώνονταν οἰκονομικά, καθώς ὁ πατρο-Κοσμᾶς ἔπειθε τοὺς Χριστιανούς νά μήν ἔχουν ἐμπορικές συναλλαγές τήν Κυριακή.

Σημειωτέον ὅτι ὁ μακαριστός Γέρον Παῖσιος εἶχε πρὶν ἀπό τριάντα χρόνια –καί εἶναι γραμμένο– ὅτι θά ψηφίζονται νό-

μοι και θά αντιδρουν τό Κ.Κ.Ε. και οι Χριστιανοί! Οι εργαζόμενοι (και όχι μόνον τό Κ.Κ.Ε.) αντιδρουν. Χρειάζεται όμως και ή διοικοῦσα Ἐκκλησία, ως σύνολον νά αντιδράσει πιό ξεκάθαρα και δυναμικά, ώστε νά μήν περάσει ό αντίχριστος αυτός νόμος.

**ἽΟ Πατρ. ἸΑλεξανδρείας
ἐφώναζε «ἄξιος» στή χειροτονία
τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν!**

Ἡ ἐπιδημία τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ό όποιος γκρεμίζει τά σύνορα ἀληθείας και πλάνης, ἔχει προσβάλει, δυστυχῶς, και τό πρεσβυγενές Πατριαρχεῖο ἸΑλεξανδρείας. Τό τελευταῖο κροῦσμα συνέδη προσφάτως στήν ἐνθρόνιση τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν (Μονοφυσιτῶν).

ἽΟ Πατριάρχης ἸΑλεξανδρείας και πάσης ἸΑφρικῆς κ. Θεόδωρος, ό όποιος παρέστη στή χειροτονία, φώναζε «ἄξιος, ἄξιος», ἐνῶ κρατοῦσε και μία μίτρα «προφανῶς, διά νά τήν δωρίση εἰς τόν Κόπτην Πατριάρχη» (ἐφημ. ἸΟρθόδοξος Τύπος, 4.1.2013, σ. 1) Εἶχε προηγηθεῖ πάντως ό Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ό όποιος σέ ἐπιστολή του πρὸς τόν νεοεκλεγέντα Κόπτη Πατριάρχη ὑποστήριζε, ἐμμέσως πλήν σαφῶς, ότι οι Κόπτες (Μονοφυσίτες) ἔχουν ἀποστολική διαδοχή!

**Μητρ. Πειραιῶς Σεραφεῖμ: Καλύτερα
ή ἐφημερ. ἸΕλεύθερος Τύπος νά δίνει
τήν Καμπάλα και τό Ταλμούδ!**

Ἡ Ἰ. Μητρ. Πειραιῶς μέ ἸΑνακοίνωσή της καυτηριάζει τήν ἐφημ. ἸΕλεύθερος Τύπος, ὑποτιθέμενη «ναυαρχίδα τοῦ συντηρητικοῦ χώρου στόν τύπο», για τά ἔξ συνεχόμενα DVD πού ἐμοίρασε στοῦς ἀναγνώστες της ξεκινώντας ἀπό παραμονές Χριστου-

γέννων. Ἡ δῆθεν ἐπιστημονική σειρά τοῦ Discovery World, πού μοιράσθηκε, ἀναμασά τά γνωστά βλάσφημα ψεύδη για τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας. Οι συντελεστές τῶν ἔξ DVD, ὅπως φαίνεται ἀπό τά ὀνόματά τους, εἶναι ὅλοι ἸΕβραῖοι και μουσουλμάνοι. Αυτό ἀναφέρει ή ἸΑνακοίνωση τῆς Ἰ. Μητροπόλεως.

Εἶναι ἄκρως λυπηρόν πού ή συγκεκριμένη ἐφημερίδα, ή όποία ἐπί μακαριστοῦ ἸΑρχιεπισκόπου Χριστοδοῦλου ἔξεδιδη τό ἐβδομαδιαῖο ἐνθετο «ἸΟρθοδοξία και ἸΕλληνισμός», τώρα μυεῖ τοῦς ἀναγνώστες της στήν ἀστρολογία και τόν ἀποκρυφισμό μέ τό ἐνθετο «Φαινόμενα» και μέ DVD σάν τά προαναφερόμενα.

Συγχρόνως ἐκμαυλίζει τοῦς ἀναγνώστες της μέ τήν φιλοξενία ρὸς διαφημίσεων.

**Ἰερά Κοινότης ἸΑγίου ἸΟρους: ἸΟμολογιακό και ὄχι ἸΘρησκευολογικό τό μάθημα τῶν ἸΘρησκευτικῶν. ἸΑλλιῶς
καταντᾶ «φυλακή».**

Σημαντική παρέμβάση κάνει ή Ἰερά Κοινότης τοῦ ἸΑγίου ἸΟρους ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὀμολογιακοῦ χαρακτηῆρος τοῦ μαθήματος τῶν ἸΘρησκευτικῶν.

Γράφουν χαρακτηριστικά οι ἸΑγιορεῖτες: «Δυστυχῶς διαπιστοῦται ότι μέ πρόσχημα τήν ἀποφυγήν τοῦ “δογματισμοῦ” ή τοῦ “κατηχητισμοῦ” ή τῶν “ἀγκυλώσεων τοῦ παρελθόντος” εἰς τό σχολεῖον τῆς δῆθεν πολυπολιτισμικῆς νέας ἔλληνικῆς κοινωνίας, ἐπιχειρεῖται ή μετατροπή τοῦ Μαθήματος τῶν ἸΘρησκευτικῶν εἰς γνωσιακόν - ἸΘρησκευολογικόν. Φρονοῦμεν ότι τό Μάθημα τῶν ἸΘρησκευτικῶν θά ἔδει νά εἶναι ἸΟμολογιακόν, διά νά εἶναι ἀνοικτόν, εἰδᾶλλως, θά εἶναι “φυλακή”».

Ὁ Παν. Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐκθειάζει τή Β΄ Βατικανή Σύνοδο

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος παρέστη στούς ἑορτασμούς γιά τά 50 χρόνια ἀπό τήν Β΄ Βατικανή Σύνοδο, πού πραγματοποιήθηκε τό φθινόπωρο στή Ρώμη.

Ὁ Παναγιώτατος δέν ἐφείσθη λόγων, γιά νά ἐξάρει καί ἐγκωμιάσει τή Β΄ Βατικανή Σύνοδο.

Εἶπε μεταξύ ἄλλων χαρακτηριστικά ὅτι «Στά πενήντα χρόνια, πού μεσολάδησαν, ἀνακαλοῦμε στή μνήμη μας μέ ζωντάνια καί εὐαισθησία, ἀλλά καί μέ χαρά καί ἐνθουσιασμό τίς συζητήσεις στίς ὁποῖες λάβαμε μέρος προσωπικά».

Σχόλιον «Π»: Ἐάν εἶναι ἔτσι, ὅπως τά λέγει ὁ Παναγιώτατος, τότε εἶναι μεγάλο ψέμα αὐτό πού γράφει ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς, ὁ ὁμολογητής τῆς Ὁρθοδοξίας! Τί γράφει ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος; «Ἡ Β΄ Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ ἀποτελεῖ ἀναγέννησιν ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν, ἀναγέννησιν πτωμάτων. Διότι ἀφ' ὅτου ὁ Θεάνθρωπος Χριστός εἶναι παρών εἰς τόν γήϊνον κόσμον, ὁ κάθε οὐμανισμός εἶναι πῶμα. Τά δέ πράγματα ἔχουν οὕτω, διότι ἡ Σύνοδος ἐνέμεινε ἐπιμόνως εἰς τό δόγμα περὶ τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα=τοῦ ἀνθρώπου». (βλ. Ἔκδοσις *Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος*, ἐκδ. οἶκος «Ἀστήρ», Ἀθήναι 1974, σσ. 156-157). Εἶναι δυνατόν οἱ ἅγιοι νά γράφουν ψέματα;

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκδότης τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζής

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζής

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.